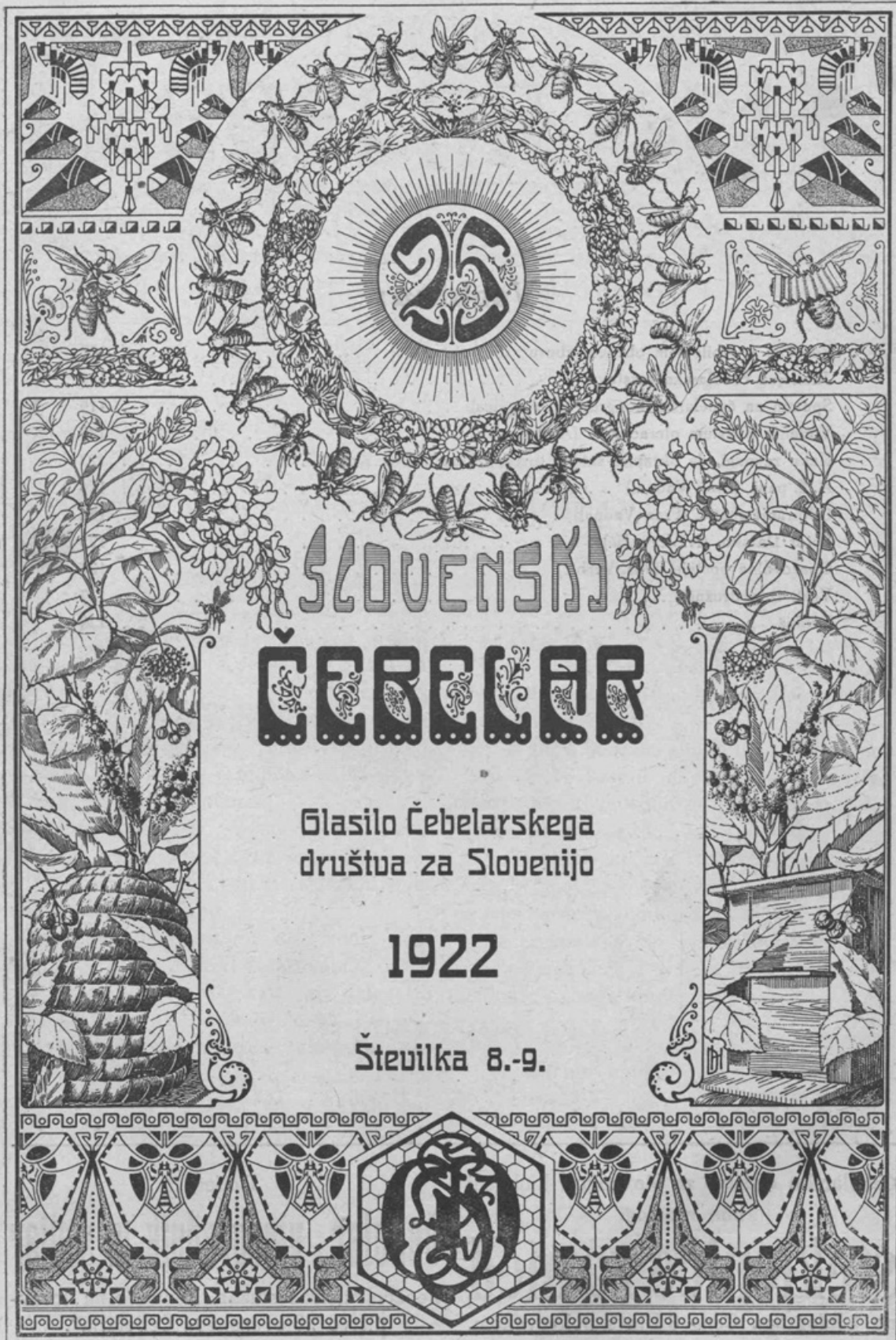

Poštnina plačana v gotovini.

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo Čebelarskega
društva za Slovenijo

1922

Številka 8.-9.

Vsebina:

Poročilo o jubilejnem občnem zboru	109
Jubilejna čebelarstva razstava	116
Spomin na čebelarški kongres. (P. Angelus)	119
Vodenik (<i>Cirsium oleraceum</i>). (A. Bukovec)	122
Kako ravnati, da ohranim satovje pred veščami. (Jos. Kosi)	123
A. Ž. panj. (Fran Vadnal)	124
Odbiranje matic. (Fran Vadnal)	124
Peter Dajko. (Iv. Jurančič)	125
Opazovalne postaje. (Jos. Verbič)	127
Vesti iz podružnic	127
Drobiz	130

Čebelarstvo društvo za Slovenijo v Ljubljani
ima v zalogi

steklenice za med
po 1 kilogram. Cena 8 Din s pokrovčkom.

Dober

čebelar, vinogradnik in sadjar
neozenjen, išče službe. Ponudbe na uprav-
ništvo „Slovenskega Čebelarja“.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI.

Letnik XXV.

V Ljubljani, dne 15. septembra 1922.

Štev. 8.-9.

Poročilo

o jubilejnem občnem zboru „Čebelarskega društva za Slovenijo“.

Že pred 10. uro so napolnili delegati in drugi čebelarji veliko zborovalno dvorano, znak, kako zanimanje vlada med našimi čebelarji za napredek in prospeh organizacije. Občnega zbora so se poleg 250 naših čebelarjev udeležili tudi bratje iz juga, nadalje čebelarji iz zasedenega ozemlja in podpredsednik »Svaza zemskych ustředí spolku včelarskych republiky Českoslovaške« g. Bogomil Vančura.

Občni zbor so pismeno pozdravili predsednik Kmetijske družbe za Slovenijo g. Gustav Pirc in Zemsky ustřední spolek včelarsky v Brnu.

Točno ob 10. otvori društveni predsednik g. prošt Andrej Kalan občni zbor, konstatira sklepčnost, kajti po delegatih je bilo zastopanih 54 podružnic s 103 glasovi, pozdravi vse navzoče čebelarje, osobito brate iz zasedenega ozemlja, zastopnika čeških čebelarjev, brate z juga, narkar prečita pozdravno pismo g. Pirca, ki se glasi:

Sv. Janez na Boh. jez., 1. sept. 1922.

Slavnemu

Čebelarskemu društvu za Slovenijo
v Ljubljani.

Iskreno obžalujem, da sem zaradi napovedanega obiska zadržan odzvati se ta-

mošnjemu cenj. pismenemu vabilu z dne 29. avgusta t. l., št. 333/22 udeležiti se 3. t. m. 25. redne skupščine Čebelarskega društva za Slovenijo, ki bo združena s slavljenjem petindvajsetletnice društva in z jubilejno čebelarsko razstavo.

V duhu bom pri skupščini navzoč, spominjajoč se veselih dogodljajev ter časteč idealizem, ki je vodil društvo skozi 25 let preko vseh neprilik.

Cveti in rasti društvo in daj Bog vedno dovolj idealizma društvenim udom, s pomočjo katerega edinega bo moglo še slavnije obhajati svojo petdesetletnico, oziraje se nazaj na izvršeno delo za procvit najlepše panoge kmetijstva!

Srčni pozdrav!

Z odličnim spoštovanjem č. društvu
vdani

Gust. Pirc.

Istotako se je prečitala čestitka čebelarskega društva v Brnu. Z odobravanjem je bil sprejet predlog imenovanega društva, ki predlaga, naj se v prihodnjem letu vrši vseslovanski čebelarski kongres.

V imenu čebelarske zadruge v Gorici je pozdravil občni zbor g. dr. Leop. Bobič,

želeč, da društvo tudi v bodoče dela za prospeh in napredek čebelarstva.

V imenu čeških čebelarjev je pozdravil občni zbor g. Bogomil Vančura.

Po pozdravnih govorih opozarja gospod predsednik čebelarje, naj cenijo letošnji pridelek in naj ga ne prodajajo pod ceno, pač pa naj ga shranijo gotove količine za slabe letine, da ne bo treba krmiti s sladkorjem, ki je samo nadomestilo v skrajni sili in kot tako gotovo slabo vpliva na čebelni organizem. Krmljenje čebel s pravo naravno hrano, t. j. z medom, je prvi pogoj za napredek našega čebelarstva.

A. Tajniško poročilo.

Poroča tajnik g. Jože Okorn.

Cenjeni zborovalci!

Zaključujemo 24. leto društvenega delovanja in stopamo v jubilejno leto.

Iz malega otročička, katerega so posebno v prvih letih napadali močni krči, tako da so mnogi obupavali, ali bo sploh zmožen življenja, se je razvil močan, krepak mož, kateri stopi po mnogih hudih preizkušnjah in notranjih bojih danes prvič v javnost, da vsaj v skromnih merah pokaže, kaj se je v mladih letih naučil in dosegel, obenem pa tudi, da se še izpopolni in okrepi za bodoče življenje.

Na žalost moram konstatirati, da veliko tistih, ki so stali ob zibelki društva, kakor tudi onih, ki so ga kot dečka učili in vpeljavali v življenje, danes, ob tej slovesni priliki ni tukaj. Zaradi tega se jim osebno ne moremo zahvaliti, vendar naj bodo prepričani, da cenimo njihovo delo in trud ter da smo jim za to hvaležni.

Da pa bo naše društvo krepko in močno, je zavisno od nas vseh. Če bomo delali po načrtu in sporazumno, vsak v svojem delokrogu, bodimo prepričani, da uspehi dela ne bodo izostali.

Organizatorično je naše društvo krepko, manjka nam pa smisla za združništvo, ki ga bo treba čimprej poklicati v življe-

nje. Z intenzivnim delom bomo sčasom tudi v tem oziru napredovali.

Delovanje odbora.

Dovolite, cenjeni zborovalci, da vam na kratko v imenu odbora poročam o njegovem delovanju v tem poslovnem letu.

1. »Slovenski Čebelar«.

Kakor vsa leta društvenega obstoja, tako provzroča tudi letos izdajanje društvenega glasila odboru največ skrbi in težav. Še nikdar pa se ni društvo nahajalo zaradi lista v tako kritičnem položaju, kakor letos. Vsa povojna leta imamo pri listu izgubo, ki je znašala lansko leto 80.000 K, dočim bomo imeli letos vključno temu, da ne bomo izdali lista v polnem obsegu, ampak vsak drugi mesec eno številko na 1½ pole, okroglo 120.000 K deficita, kajti sama jubilejna številka je stala toliko, kolikor je bilo vplačane članarine. Lanski primanjkljaj smo pokrili iz društvenega premoženja, o kritju letošnjega primanjkljaja bo pa sklepal današnji občni zbor.

Da se izognemo neprestanim težavam, ki jih imamo z listom, ki obenem tudi ovirajo drugo društveno delovanje, je odbor sklenil predlagati občnemu zboru, da se zviša članarina za prihodnje leto najmanj na 35 dinarjev.

Upravnih in ekspedicijskih težkoč v tem letu ni bilo. Vse podružnice, kakor tudi naročnike prosimo, da se točno ravnajo po navodilih upravnistva, da mu tako olajšajo delo. List se razpošilja v 2679 izvodih, in sicer 2344 izvodov članom društva, 82 izvodov direktnim naročnikom, 237 izvodov naročnikom v inozemstvo, v zameno 16 izvodov, od teh 7 v inozemstvo, 15 članov pa dobiva namesto »Čebelarja« list »Bienenvater«. Celotno število naročnikov se je od lanskega leta zmanjšalo za 120.

2. Organizatorično delo.

Delovanje večine podružnic je dobro, vendar bo treba temu delu posvetiti v bodoče več pozornosti. Podružnični zvezi ne delujeta, zato jih bo treba vzdramiti.

V tek. letu se je na novo ustanovilo 6 podružnic, in sicer: Jezersko, Laze pri Planini, Litija, Cirkovce, Sv. Janž na Dr. polju in Št. Danijel pri Prevaljah. Društvo ima letos 102 podružnici s 2359 člani, dočim je imelo lansko leto 98 podružnic s 2641 člani. Glede podružnic smo napredovali za 4, v številu članov pa smo nazadovali za 282, kar je provzročila lanska katastrofalna letina.

V neposreden delokrog osrednjega društva spadajo sledeče podružnice, ki imajo navedeno število članov:

Bled	7
Bohinjska Bela	8
Bohinjska Bistrica	25
Borovnica	24
Ereznica, p. Žirovnica	15
Brezovica pri Ljubljani	5
Cerklje pri Kranju	14
Cirkovca, Notranjsko	8
Črnomelj	9
Dobrova pri Ljubljani	15
Dobrepolje	15
Dolsko, p. Dol pri Ljubljani	21
Dvor, Dolenjsko	7
Gor. dolina, p. Mojstrana	14
Gorje pri Bledu	34
Horjul	21
Jesenice, Gorenjsko	12
Jezersko	24
Kamnik	51
Kočevje	26
Kostel, p. Fara pri Kočevju	10
Kranj	36
Krka	9
Krtina, p. Dob pri Domžalah	33
Laze pri Planini	23
Leskovec pri Krškem	9
Litija	42
Ljubljana in okolica	72
Medvode	27
Metlika	28
Mokronog	12
Novo mesto	35
Osilnica ob Kolpi	19
Podbrezje	11
Polhovgradec	19
Poljane nad Škofjo Loko	24

Preddvor, p. Tupaliče	11
Predgrad, p. Stari trg pri Črnomlju	10
Račna, p. Grosuplje	10
Radovljica	36
Raka pri Krškem	17
Ribnica, Dolenjsko	10
Rob, p. Velike Lašče	19
Selca nad Škofjo Loko	26
Stari trg pri Rakeku	29
Škofja Loka	24
Št. Vid pri Stični	7
Tacen, p. Št. Vid nad Ljubljano	12
Veliki Gaber, Št. Vid pri Stični	7
Velike Lašče	26
Vič pri Ljubljani	32
Vodice	17
Vrhnika	31
Začgorje ob Savi	49

Skupaj 54 podružnic s 1135 člani.

Podružnična zveza Celje:

Beltinci, Prekmurje	44
Celje	54
Cirkovce	18
Čadram, p. Oplotnica	67
Dobova	31
Gornji grad, p. Ksaverij	29
Jarenina	25
Kapela - Radenci	15
Kozje	23
Laško	24
Ljutomer	38
Mala Nedelja	8
Marenberg	17
Maribor	29
Murska Sobota	26
Mursko Polje, p. Križevci na M. p.	23
Nova Cerkev, p. Vojnik	4
Ormož in okolica	19
Ponikva ob j. ž.	19
Prvenci, p. Moškanjci	22
Rogatec	17
Ruše	17
Savinjska dolina	85
Slovenjgradec	59
Središče ob Dravi	17
Sv. Andraž v Slov. goricah	10
Sv. Benedikt v Slov. goricah	30
Sv. Ilj pod Turjakom, p. Mislinje	17

Sv. Janž na Drav. polju, p. Ptuj	27
Sv. Jurij ob Ščavnici	12
Sv. Lovrenc na Dravskem polju	17
Sv. Lovrenc na Pohorju	29
Sv. Lovrenc v Sl. gor., p. Juršinci	18
Sv. Peter pri Mariboru	19
Sv. Trojica v Slov. goricah	26
Sv. Vid pri Ptuj	4
Šmarje pri Jelšah	11
Šoštanj	33
Trbovlje	27
Vojnik pri Celju	19
Vransko	28
Zgor. Dravsko polje	45

Skupaj 42 podružnic s 1102 člani.

Podružnična zveza Guštanj:

Črna pri Prevaljah	41
Dravograd	45
Guštanj	16
Mežica pri Prevaljah	16
Prevalje	19
Št. Danijel, p. Prevalje	15

Skupaj 6 podružnic s 122 člani.

Skupno število članov:

Osrednje društvo 54 podružnic s 1135 člani,
Zveza Celje . . . 42 podružnic s 1102 člani,
Zveza Guštanj . . . 6 podružnic s 122 člani.

Skupaj . . . 102 podružnic s 2359 člani.

Podružnici Trebnje in Vitanje sta preminuli, istotako so nekatere podružnice močno oslabele. Vzrok slaba letina in pomanjkanje smisla za organizacijo.

Poslovanje podružnic ni vzorno, kljub temu, da imajo podružnice potrebne tiskovine. Skrajni čas je, da napravimo tako statistiko. Zato prosimo vse podružnice, naj tudi v tem pogledu ustrežejo in nam redno pošiljajo pravilno izpolnjene imenike članov, poročila o občnih zborih, članne podružnične odbora itd.

3. Potovalni pouk.

Potovalni pouk v tem letu ni bil tako obsežen, kakor bi bilo želeli, to pa zaradi

pomanjkanja denarnih sredstev. Vseh prireditvev je bilo 36, in sicer 11 enodnevnihtočajevev in 25 predavanj.

Vse te prireditve so se vršile v sledečih krajih:

1. V neposrednem delokrogu osrednjega društva: 16. avg. Podbrezje, 11. sept. Medvode, 17. dec. Škofja Loka, 17. dec. Medvode, 30. aprila Zagorje ob Savi (tečaj), 4. maja Sela pri Kamniku (tečaj), 7. maja Novo mesto (tečaj), 21. maja Tacen pod Šmarno goro, 25. maja Litija, 28. maja Gorje pri Bledu, 25. junija Črna pri Prevaljah (tečaj), 29. junija Št. Rupert, Dol. (tečaj), 9. julija Kleče, p. Dol pri Ljubljani, 23. julija Račna in Predole, p. Grosuplje (tečaj).

Vse te prireditve je vodil in izvršil društveni tajnik.

2. V območju podružnične zveze Celje: 21. avgusta Sv. Janž na Dravskem polju, 28. avgusta Sv. Jurij ob Taboru (tečaj), 25. septembra Hrastnik, 7. maja Sv. Jurij ob Ščavnici, 14. maja Sv. Janž na Dr. polju, 14. maja Sv. Lovrenc na Dravskem polju, 21. maja Hrastnik, 25. maja Sv. Ana v Sl. gor., 25. maja Sv. Benedikt v Slov. goricah, 28. maja Jarenina (tečaj), 5. junija Ribnica na Pohorju (tečaj), 11. junija Sv. Lovrenc v Slov. gor., 18. junija Sv. Lenart v Slov. gor., 25. junija Tišina, Prekmurje (tečaj), 29. junija Šoštanj, 2. julija Vransko, 9. julija Nova cerkev, 16. julija Cirkovci, 23. julija Čadram, 30. julija Mala Nedelja, 13. avgusta Ljutomer, 20. avgusta Sv. Andraž v Slov. goricah (tečaj).

Vse te prireditve je vodil in izvršil g. Iv. Jurančič.

Razen teh predavanj in tečajev pa so priredile tudi podružnice same veliko poučnih shodov. Pri vseh poučnih prireditvah je bilo obilo zanimanja in jako dobra udeležba. Pripomniti moram še, da je stroške za potovanja po večini nosila pokrajinska uprava za Slovenijo, oddelek za kmetijstvo, zato je dolžnost občnega zbora, da izreče oddelku za kmetijstvo v ime nu vseh čebelarjev iskreno zahvalo.

4. Opazovalne postaje.

Število opazovalnih postaj je naraslo na 23. Z vsemi pripravami opremljenih je 19, nepopolne so 4. Porazdeljene so enakomerno po vsej Sloveniji. Po dve sta blizu skupaj le tam, kjer se je poleg prvotnega opazovalca priglasil še drugi, ki si je na lastne stroške nabavil potrebno orodje. — Postaje oskrbujejo sledeči gg.:

Ljubljana — Jos. Verbič;
 Vič pri Ljubljani — Janko Babnik;
 Moste pri Ljubljani — Jos. Stojkovič;
 Krtina pri Dobu — Ivan Šmajdek;
 Škofja Loka — Matej Vidmar;
 Javorje — Jos. Klopčič;
 Oljševke pri Kamniku — Jak. Virjent;
 Sv. Gregor pri Ortneku — Jos. Adamič;
 Novo mesto — Jos. Vales;
 Rožni dol pri Semiču — Anton Polič;
 Leskovec pri Krškem — Janko Cvirn;
 Struge pri Dobropoljah — Jan. Meglen;
 Sv. Peter pri Mariboru — F. Kirar;
 Formin pri Moškanjih — Jurij Lubec;
 Sv. Lovrenc na Poh. — Mat. Millenoth;
 Ojstrica nad Dravogr. — Urh Hafner;
 Sv. Duh na Ostr. vrhu — Jak. Gradišnik;
 Zg. Porčič na Ostr. vrhu — J. Gradišnik;
 Orehovavas pri Mariboru — I. Rudolf;
 Verzej pri Ljutomeru — Iv. Perovšek;
 Cirknica pri Rakeku — Fr. Bečaj;
 Vrhnika — Iv. Košmrl.

Voditelj postaj in glavni poročevalec je g. prof. Verbič.

Odbor si je prizadeval, da bi ustanovil bakteriološko postajo za raziskovanje čebelnih kužnih bolezni. Ker bi nastava potrebnega osebja preskrba prostorov, nabava instrumentov in oprave stala težke novce, ki jih sedaj društvo ne more doseči, se stremenje odbora ni moglo uresničiti. Te zadeve vendar ne bomo pustili počivati.

Društvo upošteva požrtvovalno delo opazovalcev. Občni zbor jim pa izreka zahvalo za njihov trud in požrtvovalnost.

5. Blagovni oddelek.

Blagovni oddelek se je v tem letu razširil in je z blagom dobro založen, vendar

se vsled pomanjkanja primerne lokalne ne more razviti tako, kakor bi bilo potrebno. Za bodoče nam je lokal zagotovljen. V tem letu je začelo društvo izdelovati satnice, kar je velikega pomena za naše čebelarstvo. Izdelovanje satnic je prevzela viška podružnica.

Letos smo, hvala Bogu in sv. Ambrožu, dočakali dobro čebelarstvo letino. To priliko so izrabili razni trgovci, ki so za sramotno ceno nakupovali med. Da obvaruje svoje člane društvo škode in izkoriščanja, se je pri društvu ustanovila Centrala za nakup in prodajo medu in voska. Namen te centrale je, da proda, oziroma posreduje prodajo pridelka po primerni ceni. Izčrpno poročilo o tem bo podal odbornik g. Viktor Vokač, kateri je prevzel vodstvo centrale.

Kakor vidimo iz poročila blagovnega oddelka, se ta dobro razvija, za kar se moramo zahvaliti društvenemu blagajniku g. ravnatelju Ivanu Mesarju, ki žrtvuje ves prosti čas procvitu oddelka.

6. Knjižnica.

V knjižnici se nahaja 209 vezanih letnikov »Čebelarja« in 60 drugih knjig. Od letnikov 1907, 1908 in 1918 nimamo v knjižnici nobenega izvoda; zato se obračamo do članov, ki lahko pogrešajo te letnike, da jih proti event. primerni odškodnini odstopijo društvu.

7. Čebelarški dom.

Kupno pogodbo za zemljišče za »Čebelarški dom« je ministrstvo za agrarno reformo potrdilo. Zemljišče je plačano, vendar je bil odbor — ker društvo ni imelo dovolj denarja na razpolago — prisiljen vzeti posojilo. Zbirka kamnov počasi napreduje. Nabralo se je dosedaj le 7765 dinarjev.

Na zgradbo Doma danes ne moremo misliti, ker nimamo zadostnih sredstev, zato bo današnji odbor sklepal, kaj naj se v tem oziru ukrene.

8. Sladkor.

Z ozirom na lansko zelo slabo letino je odbor napel vse sile, da bi poskrbel za dostno množino sladkorja. Uspeh je bil, da smo dobili 1 vagon neprečiščenega sladkorja.

9. Sedanji odbor.

Odbor je imel v poslovnem letu 1921/22 tri seje širšega odbora in 10 sej načelstva. Sklepi so bili objavljeni v »Slovenskem Čebelarju«.

V odboru so bili gg. predsednik prošt Andrej Kalan, podpredsednik M. Humek, tajnik in upravnik J. Okorn, blagajnik I. Mesar.

Odborniki pa gg.: Josip Verbič, Janko Strgar, Janko Babnik, Ivan Šmajdek, Alojzij Peterlin, Viktor Vokač, Anton Markelj, Ljudevit Černež, Ivan Jurančič, Peter Močnik.

Razprava o tajniškem poročilu.

»Slovenski Čebelar«. G. Bera- nič poziva občni zbor, naj vpliva na odbor, da se v listu ne bo priporočal samo A. Ž. panj, temveč da se bo v njem obravnavalo tudi čebelarjenje v drugih panjih. Pojasnilo: Ker uredništvo ne dobiva člankov o načinu čebelarjenja v drugih panjih, jih tudi ne more objaviti.

G. Verbič predlaga, naj se članarina zviša na 40 Din pod pogojem, da se zviša prispevek podružnicam na 5 Din in da list redno izhaja. Izid glasovanja 101 glas za, 2 proti.

»Blagovni oddelek«. G. Verbič predlaga: Neorganiziranim čebelarjem naj se čebelarške potrebščine zaračuni 20% dražje. Sprejeto.

Da se izognemo visokim poštnim pristojbinam pri razpošiljanju satnic, predlaga g. Babnik, naj vosek, iz katerega naj se napravijo satnice, zbero podružnice od vseh svojih članov in pošljejo društvu. Vosek se bo komisijonelno pregledal, kar je slabega, pa vrnil podružnici. Sprejeto.

Blagovni oddelek bo oddajal satnice samo v zameno za vosek. Sprejeto.

G. Vokač poroča nato o »Centrali za razpečavanje medu«. G. Žigon predlaga, naj društvo nastopi kot komisijonar. Po daljši debati se sklene, naj društvo ukrene to, kar spozna za dobro, da bo v korist članom in društvu.

»Knjižnica«. Tajnik prosi člane, da letnike, ki jih manjka v društveni knjižnici, odstopijo društvu.

»Čebelarški dom«. G. Humek poroča natančneje o celi zadevi. Sklene se, naj ostane zaenkrat stanje neizpremenjeno.

»Sladkor«. Tajnik poroča, da je Savez prosil za 10 vagonov sladkorja. Od te množine dobimo tudi mi nam pripadajočo količino, če bo prošnja ugodno rešena.

Tajniško poročilo se odobri.

* * *

B. Blagajniško poročilo.

Blagajnik opozarja na tajnikovo poročilo, po katerem skazuje »Slovenski čebelar« lansko leto K 80.000.— zgube. Računski zaključek upravnega oddelka za leto 1921 je sicer navidezno v ravnovesju, v resnici pa izkazuje primanjkljaj. Mem izdatke so štete namreč samo 3 številke letnika 1921, vse ostale številke pa so bile koncem leta na dolgu in jih je bilo treba kriti s članarino namenjeno za leto 1922. Blagajnik izjavi, da je določena članarina 40 Din za leto 1923 še prenizko odmerjena, ker odpade prispevek za podružnice in članarina za Savez; društvo bo prišlo na svoj račun le, če bo uredništvo obseg Čebelarja skrčilo.

V ostalem se bavi blagajnikovo poročilo z blagovnim oddelkom. Ta oddelek se lepo razvija, ker ima pa večjo zalogo blaga izkazuje denarni primanjkljaj. Ta primanjkljaj je krit v blagu, ki ga bo pa treba razprodati, ker ima blagovni oddelek dolg, na katerega se kopičijo previsoke obresti.

Računski zaključek Upravnega oddelka za leto 1921.

Dohodki	K	Stroški	K
Članarina	65207·10	Tiskarniški stroški za „Slov. čebelar“ do vštveši 3. številko letnika 1921	67262·40
Podpora vlade	55194·—	Uprava „Slov. čebelarja“	6200·—
Oglasi	5926·—	Potni stroški za predavanja in od- borove seje	5636·—
Prejemki za sladkor	391998·87	Poštnine in pristojbine za razpošiljanje „Slov. čebelarja“	6555·—
Prodane številke Čebelarja	78·—	Nabava tehtnic in drugi stroški opazo- valnih postaj	14700·20
Došla članarina za Savez	4788·10	Pristojbina ob nakupu zemljišča	6980·20
Razno	240·—	Naročnine na „Deutscher Imker aus Böhmen“ za Kočevske člane	594·—
Došli prispevki za čebelarski dom	5900·—	Oddani prispevki za čebelarski dom in članarine za Savez	10688·10
Konec leta 1920:		Vrnjena predplačila za sladkor	164310·—
vloga v poštni hranilnici		Podpore	500·—
v Ljubljani K 3985·23		Plačilo v Belje za sladkor	250394·—
vloga v poš. hranilnici		Nagrade uredniku in sotrudnikom	7475·—
na Dunaju „ 204 57		Knjižnica	947·26
gotovina v blagajni „ 74626·84	78816 64	Razno	1565·—
		Poštna hranilnica (stroški)	298·77
		Vloga v poštni hranilnici na Dunaju	204·57
		Diferenca pri poštni hranilnici ob pre- računjenju v dinarsko veljavo	—03
		Vloga v poštni hranilnici v Ljubljani 31. decembra 1921	8981·—
		Posojilo blagovn. oddelku 31. dec. 1921	48134·89
		Gotovina v blagajni 31. dec. 1921	6722·29
	608148·71		608148·71

Računski zaključek Blagovnega oddelka za leto 1921.

Dohodki	K	Stroški	K
Saldo iz leta 1920	100378·62	Dobava čebelarskega orodja	571428·51
Prodano orodje	439655·60	Poštnina, carina, ovojnina i. dr. stroški	7012·60
Posojilo upravnega oddelka	48134 89	Čezurno delo za oddelek	4928·—
		Najemščine za blagovni oddelek	4800·—
	588169·11		588169·11

Oba računska zaključka pregledala in v redu našla.

Ljubljana, dne 14. avgusta 1922.

Franc Petrovc m. p.

Ivan Hrončik m. p.

Pregled računov.

Račune sta pregledala in v redu našla gg. Hronek Ivan in Petrovec Franc. Občni zbor izreče nato odboru absolutorij.

Nato je sledila

volitev odbora,

in sicer najprej volitev predsednika in podpredsednika. Predsednikom je bil izvoljen g. prošt Andrej Kalan, za podpredsednika pa g. viš. sadjarski nadzornik M. Humek.

V odbor so bili izvoljeni sledeči gg.:

Verbič Josip, profesor, Ljubljana;

Janko Strgar, trgovski čebelar, Bitnje, Boh. Bistrica;

Janko Babnik, uradnik, Vič pri Ljubljani;

Ivan Šmajdek, učitelj, Krtina;
Alojzij Peterlin, nadučitelj, Kočevje;
Ivan Mesar, ravnatelj, Ljubljana;
Viktor Vokač, trgovec, Ljubljana;
Jože Okorn, čebelarški učitelj, Ljubljana;

Černej. Ljudevit, šelski nadzornik, Celje;

Jurančič Ivan, čeb. učitelj, Sv. Andraž v Slov. Goricah;

Močnik Peter, nadučitelj, Guštanj.

Pregledovalca računov:

Hronek Ivan, uradnik, Ljubljana;

Petrovec Franc, rač. revident, Ljubljana.

S tem je bil dnevni red izčrpan. G. predsednik pozove čebelarje, naj se podajo k otvoritvi jubilejne čebelarške razstave.

Jubilejna čebelarška razstava.

Takoj po končani skupščini je otvoril razstavo šef oddelka za kmetijstvo g. I. Sancin. V daljšem nagovoru je prispeval čebelarje z marljivo čebelo in jih navduševal k vztrajnosti na tej poti in k napredku v blagor njim samim in celokupnega kmetijstva. — Za njim je govoril tajnik kmetijske družbe g. R. Lah, kot zastopnik tiste korporacije, ki je pred 25 leti položila temelj čebelarškemu društvu. Obžaloval je, da ni navzoč njegov ustanovitelj in sedanji predsednik kmetijske družbe g. G. Pirc, ki se pač v duhu raduje z navzočimi ob tem izrednem uspehu.

Po končanih nagovorih so se odprla vrata k razstavi in mnogobrojna družba odličnih čebelarjev in prijateljev čebelarstva se je podala deloma v slavnostno okrašeno razstavno dvorano, kjer so bili v veliki množini izloženi najrazličnejši čebelarški predmeti, pridelki in izdelki — deloma se je pa razkropila po vrtu, kjer so bili razpostavljeni panji s čebelami v lepih skupinah in čebelnjakih.

Vobče moramo priznati, da je razstava lepo uspela kljub kratkemu terminu in raznim drugim neprilikam. Na tem uspehu imajo glavno zaslugo čebelarji-raz-

stavljalci, katerih je bilo 85. Razen vodilnim osebam v odboru čebelarškega društva gre še posebna zahvala vodstvu Marijanišča, ki je dalo za razstavo na razpolago dvorano in vrt popolnoma brezplačno. Gg. Jurančič, Strgar in drugi, ki so sodelovali pri ureditvi razstave, so se izkazali s svojo marljivostjo in vztrajnostjo kot pravi posnemalci trudoljubive čebelice.

Razstavo je obiskalo kakih 2000 oseb. To je pa odločno premalo. Sklepati se da iz tega, da se razen čebelarjev malokdo zanima za naše delo. Pa tudi samih čebelarjev bi moralo biti več. Razen celjske čebelarške razstave je bila to prva večja prireditelj te vrste v Sloveniji in pričakovali bi, da bo slehern čebelar prihitel na razstavo. Teh je pa v Sloveniji precej več nego 2000. Omeniti je dalje, da je imel vsakdo, ki se je udeležil razstave, železniško vožnjo znižano za polovico in da je imel tudi veesejem svojo privlačno silo. Vpoštevati moramo tudi, da je bilo med tema dvema tisočema precej tujcev iz južne in nekaj iz inozemstva. Na čebelarje iz Slovenije odpade torej še manjše število. Prava stanovska zavednost še daleko ni dovolj razvita in ima društvo v tem oziru

še dokaj dela. Slabega obiska je nekoliko krivo tudi deževno vreme, ki je trajalo skoro neprestano osem dni — in pa nezadostna reklama.

Tudi med razstavljalci smo pogrešali dokaj odličnih čebelarških veljakov, ki bi bili lahko izdatno pripomogli k še večjemu moralnemu uspehu razstave.

Podroben opis razstave s slikami priobčimo v prihodnji številki.

* * *

ZAPISNK.

Podpisani ocenjevalni jury je razstavljene predmete na čebelarški razstavi v Marjanišču l. 1922. z vso vestnostjo pre-

gledal in ocenil ter prisodil posameznim razstavljalcem odlikovanja, kakor je v sledečem seznamu razvidno.

Z ozirom na to, da je bila ta razstava prva te vrste, se je odlikovanje prisodilo marsikomu, ki bi pri strogi presoji moral odpasti. Le z ozirom na bodoče razstave in da se razstavljalce ohrani pri dobri volji, se je upoštevalo več razstavljalcev, kakor bi se jih pravzaprav smelo.

V Ljubljani, dne 10. septembra 1922.

Ludovik Černej l. r.,

Tomo Kurbus l. r.,

A. Bukovic l. r.,

Jos. Verbič l. r.

Seznam

razstavljalcev, ki so bili na čebelarški razstavi v Marjanišču l. 1922 odlikovani.

Št. seznama	Ime razstavljalca	Bivališče	Odlikovanje
81	Humek Martin	Ljubljana	diploma in 1000 K
82	Kalan Andrej	Ljubljana	diploma in 500 K
22	Vadnjal Franjo	Brežice	
31	Šmajdek Iv.	Krtina	diploma in 400 K
83	Okorn Josip	Ljubljana	
39	Bernik Miha	Breg pri Litiji	
79	Dobrovoljc Andrej	Vrhnika	diploma in 300 K
41	Srpsko pčel. društvo	Beograd	
28	Pikl Andrej	Sp. Ložnica	
17	Meglen Janez	Potiskavec	
37	Ručigaj Anton	Dobeno	
62	Goederer Josip	Leonovo	
71	Mikolič Rudolf	Vinica	
35	Černe Ludovik	Celje	
57	Kurbus Tomo	Slivnica	
23	Pulko Valentin	Mozirje	
32	Jurančič Ivan	Andrenci	diploma in 200 K
13	Kobal Ferdo	Metlika	
26	Vales Ivan	Novo mesto	
34	Papler Anton	Vrhnje	
46	Pepel Anton	Št. Jurij	
56	Terček Josip	Sv. Francišek	
59	Udovč Josip	Regerča vas	
68	Grom J.	Vrhnika	
58	Virijent Jakob	Olševk	

Št. se- znamna	Ime razstavljalca	Bivaličče	Odlikovanje
7	Ferk Miroslav	Slov. Gradec	diploma in 200 K
51	Karlovshek Mira	Ponikva	
5	Bečaj Franc	Cerknica	diploma
11	Žigon Alojzij	Litija	
12	Jenko Luka	Suhor	
18	Hernja Franc	Središče	
20	Krašovec Jug	Črna	
25	Nussdorfer Bruno	Ajdovščina	
27	Perc Martin	Celje	
30	Vrečar Ciril	Ščavnica pri Radg.	
33	Žumer Anton	Javornik	
40	Čebel. podružnica	Selca	
47	Bačič Alojzij	Kozarje	
54	Zajec Franc, optik	Ljubljana	
55	Verbič Jos.	Ljubljana	
57	Grosselli Rob.	Slivnica	
61	Trink Alojzij	Ljubljana	
64	Strgar Janko	Boh. Bistrica	
65	Ambrožič Mihael	Mojstrana	
70	Kunaver	Breznica	
74	Dunaj Franc	Cezarjevci	
76	Lukman Ivan	Šoštanj	
78	Centr. pčel. zadruga	Zagreb	
85	Fiedler	Osijek	
29	Hrv. slav. pčel. društvo	Osijek	
6	Žitnik Anton	Čušperk	
21	Polšak Josip	Novo mesto	denarno darilo 200 K
38	Soklič Ivan	Zalog	
45	Soršak Ivana	Sp. Polskava	
52	Hrastnik Mihael	Brstnik	
60	Vidmar Franc	Brod	
69	Zelenik Fr.	Prvenci	
73	Pavlin Peter	Ljubljana	
80	Borštnik Ivan	Dole pri Borovnici	
84	Jemec Andrej	Dolsko	

Od pokrajinske uprave za Slovenijo, od-
delek za kmetijstvo, smo dobili dopis, da je
poljedelsko ministrstvo pripravljeno za izdat-
no podporo, ako bi čebelarstvo društvo usta-
novilo čebelarstvo šolo za celo dr-
žavo. Zadeva je gotovo zelo važna in v
vsakem oziru častna za naše društvo. Zato ne
smemo zanemariti te prilike, ki se nam ne
bo nudila najbrže nikdar več. Za ustanovitev
šole je treba pa denarja in zopet denarja.
Teža pa društvo nima. Zato opozarjamo cenj.

člane zopet in zopet, da pridno zbirajo kamne
za čebelarski dom, oziroma šolo. Letos smo
imeli, hvala Bogu, dobro čebelarstvo letino
Ali bi ne šlo, da bi vsak član daroval 1 kg
medu v ta namen? Na ta način imamo takoj
čez 200.000 K za šolo.

Kdor bere te vrstice, naj se odloči za to
žrtev in dene takoj na stran tisto malenkost
medu. Kako se bo ravnalo naprej, poročamo
v prihodnji številki.

Spomin na čebelarški kongres dne 4. in 5. septembra 1922 v Ljubljani.

P. Angelus.

Dnevi prvega čebelarskega kongresa jugoslovanskih čebelarjev, ki se je vršil o priliki 25 letnega jubileja našega društva, so za nami.

Čebelarsko društvo za Slovenijo sme biti ponosno, da so vse prireditve tako lepo uspele. Ko je »Slov. Čebelar« 15. junija t. l. naznanil, da se bo letos v proslavo 25 letnice društva vršil I. čebelarški kongres in se priredila vsaj skromna čebelarska razstava, je zavladalo veliko veselje med slovenskimi čebelarji.

Kolikor je bilo prej veliko in neljubo presenečenje in razočaranje, ker se je morala razstava vsled odpovedi že obljubljenе, pa zopet preklicane državne podpore odpovedati, toliko bolj je bilo veselo iznenadenje, da se bo letos pri slovesnem spominu 25 letnice vsaj nekaj malega poskusilo. Čas za priprave je bil sicer silno kratek, le par mesecev, ali gibati se je pričelo sto in sto rok, odbor je delal neumorno in doseglo se je toliko, da bi človek ne verjel, da se more v tako kratkem času kaj takega pripraviti in vprizoriti. Čebelarji so poslušali klic in poziv na delo, prišli so na plan in sijajno rešili čast svoji organizaciji. Lepšega izpričevala o svoji vnemi za prospeh čebelarstva si slovenski čebelarji niso mogli dati, nego s tem, da so razstavili toliko in tako raznovrstnih čebelarskih reči, da so se udeležili v tako velikem številu razstave in s tolikim zanimanjem sledili zanimivim razpravam na kongresu. Iz vseh krajev naše lepe države in iz raznih stanov so se zbrali čebelarji te dni v Ljubljani. Videli smo brate Srbe, Bošnjake, Hrvate iz Slavonije in Hrvatske in mnogo čebelarjev iz vseh delov Slovenije. Zastopani so bili tudi naši rojaki iz Goriške in Koroške. Tudi Savez češko-slovaških čebelarskih društev je poslal svojega zastopnika.

Že na občnem zboru in 25. redni skupščini je bila udeležba nenavadno velika.

Prostorna dvorana v Marijanišču je komaj zadostovala za toliko udeležencev in tako je bilo tudi oba dneva kongresa. Bil je pravi užitek, poslušati razne govornike. Iz vseh govorov pa je odmevala in se razodevala velika ljubezen do naše ljubke čebelice. Čeravno se je predvsem poudarjal gospodarski pomen čebelarstva in se prešetavalo, kako bi se moglo čebelarstvo uspešno povzdigniti, je vendar na kongresu prevladal idealizem, katerega je le malo kalila odurna politika. Temperamentni so bili srbski čebelarji, živahni in zgovorni Hrvati, vmirjeni in radostno razpoloženi slovenski čebelarji. V srce pa je zabodlo in v očeh mnogih se je zalesketala solza, ko smo slišali pozdrave naših nesrečnih, od nas tako kruto odtrganih bratov od solčne gorice in tužne Koroške. Koga bi ne ganila mila tožba po izgubljeni prostosti, ki je odmevala iz njih besedi in se končala z besedami: Prosimo vas, ne pozabite na nas!

Debate so bile živahne, stvarne in tako vztrajne, da je moral g. predsednik večkrat ponavljati željo, naj se kmalu napravi konec, da se bo mogel izvršiti dnevni red. Kaj takega se redkokdaj zgodi pri naših čebelarskih sestankih — vsaj slovenskih čebelarjev, ki menda ne ljubijo dosti besed. Kaže se pri nas Slovencih, da živimo na severu države in smo bolj mrzle krvi. Smo pa tudi precej skeptični in radi mislimo na pregovor: Dosti gromenja, pa malo dežja.

Pri tem kongresu pa je bilo drugače in so tudi slovenski čebelarji prav živahno posegali v debato, čeravno se ne morejo meriti s srbskimi ali hrvatskimi, ti so menda rojeni govorniki. Res pravi latinski pregovor: Poeta nascitur, orator fit — pesnik se rodi, govornik se mora napraviti —, vendar mora tudi govornik imeti že neko naravno razpoloženje, neko naravno svojstvo, živeti mora v takem mi-

lijeju, da se razvije njegov govorniški dar. Seveda, na same besede ne da nihče nič, zato se bo treba z vso vnemo poprijeti resnega dela, da se bo mogel izvršiti vsaj deloma krasen program Saveza, katerega je po najboljših nemških virih sestavil in kongresu predložil nestor hrvatskih čebelarjev, tajnik hrvatsko-slavonskoga pčelarskega društava v Osijeku g. Miloš Ljubić.

Debata o tem programu je bila živahna in dolgotrajna, pa zdi se, da bi se bila lahko precej skrajšala, ko bi se bili ali hoteli govorniki prav razumeti — kar se je tudi pozneje večkrat opazilo.

Obširen program »o organizaciji ili podjelbi rada u Savezu jugosl. pčelarskih društava« ima vse delo v tem oziru razdeljeno na 15 skupin. Umljivo je, da se pri tako raznovrstni razdelitvi ne morejo čebelarji soglasno vjemati. Tukaj je mnogo subjektivnih momentov. Enemu se zdi to zelo važno, drugemu drugo. Vendar je mnogo skupin takih, da mora vsak na prvi pogled pripoznati važnost in nujnost takega dela. Da je čebelarstvu potreben dober čebelarski zakon, da se čebelarji ne smejo preobložiti z davki in carino, da je treba največjo pozornost obračati na razne zlasti čebelne kužne bolezni, da je treba realnosti pri prodaji medu in voska, to je vsem jasno in v tem smo vsi edini. So pa še druge jako važne zadeve, katere se ne smejo odlašati, n. pr. sestava dobre statistike in zainteresiranje našega novinarstva — časopisja — za tako lepo in važno panogo narodnega gospodarstva. V največjem interesu za čebelarstvo je tudi izboljšanje paše. O tem je »Slov. Čebelar« že mnogo pisal in se je že mnogo govorilo pri raznih prilikah, vendar še vse premalo. Posamezen čebelar seveda ne zmore dosti, ali ko bi se vsi čebelarji za to zavzeli, bi se mnogo doseglo. Vedno in vedno naj se čebelarjem priporoča, da bodo bolj gojili sadjereje, da bodo zasajali medunosne grmiče, zlasti tako hvaležno robinjo-akacijo, da bodo sejali več rdeče detele - inkarnatke, več črne ajde, da ne bodo po grivah in gozdnih obronkih preveč trebili raznega

grmičevja, da bodo ob potokih in drugih primernih krajih zasajali vrbo itd. Čebelarska centrala naj bi nabavila v večji množini semena medunosnih rastlin, da bi jih mogli čebelarji doma dobiti, ker z naročanjem iz inozemstva se naši čebelarji ne morejo pečati. Tako bi se sčasoma paša zelo izboljšala in tudi kvaliteta medu mnogo pridobila.

Glede prodaje medu v veliki množini — po vagonih — se je razpravljalo na občnem zboru 3. septembra. Pokazalo se je pri tem, da imamo malo židovskega trgovskega duha, malo tiste smelosti, podjetnosti, da ne rečem predrznosti, kateri je zagotovljen uspeh. Morebiti bo pozneje bolje. Za sedaj bi kazalo med občinstvom zbuditi večje zanimanje za med. Pogostokrat, ne le parkrat v »Slov. Čebelarju«, temveč vedno in vedno po dnevnikih bi bilo treba opozarjati na med kot izvrstno, tečno in lahko prebavljivo živilo, tako potrebno zlasti otrokom, starčkom in rekonvalescentom, opozarjati na zdravilno moč medu in poskrbeti, da se bo zlasti po kavarnah gostom zraven kave postreglo tudi z medom, kakor je to navada v Švici, na Nemškem in drugod.

Sledilo je nad vse krasno in strokovnjaško predavanje veleuččenega g. dr. Avgusta Langhofferja, vseučilišnega profesorja iz Zagreba. Govoril je o »ustroju čebele z ozirom na njeno nalogo«. Tako tvarino strogo znanstveno, obenem pa tako poljudno obdelati, kakor je storil to gosp. profesor, kaže pravega učenjaka. Kdor je le nekoliko razumel hrvatski jezik, mu je prav lahko sledil, ker je govoril prav po domače brez mnoge teoretične in filozofične navlake. Pojasnil nam je glavno delo čebele: nabiranje obnožine (cvetnega prahu), nektarja in izločanje voska. Vse to pa tako lepo in umevno, da smo se čudili čudovito umetelnemu delu nežne živalice. obenem pa strmeli nad smotrenostjo, ki vlada v naravi. Resnično je, da kdor temeljito in natančno opazuje naravo in lepi red ter smotrenost v njej, bo gotovo prišel do spoznanja modrega Stvarnika. Ne sila,

ne slepi slučaj, ne boj za obstanek, temveč zakon vlada v stvarstvu, ki ga je postavil najmodrejši postavodajalec. Ena stvar je navezana na drugo in med rastlinstvom in živalstvom vlada en načrt, en zakon Najvišjega. Jako ljubezniv je bil g. profesor, ki je po sklepu kongresa stopil k piscu teh spominov in njemu ter še dvema bratoma tovarišema — eden od teh je profesor naravoslovja na domači gimnaziji in drugi slušatelj naravoslovja na ljubljanski univerzi — ter s krasnimi preparati in lupo kot strokovnjak entomologč nazorno pokazal razne organe čebele, n. pr. nogo, rilček, živčevje, traheje in drugo. Prav lepa hvala g. profesorju za njegovo prijaznost.

Govor gosp. profesorja so poslušalci sprejeli z burnim ploskanjem in le želeli je, da bi se ta govor v »Slov. Čebelarju« natisnil. (Je že pripravljen za prihodnjo številko. Op. uredn.)

Nato je g. Gjorgjević, narodni poslanec iz Beograda, podal skico čebelarskega zakona, katerega je delegatska skupščina vsestransko prereševala. Če je kaj potrebno pri našem čebelarstvu, je to gotovo dober čebelarski zakon. Saj doslej nismo v tem oziru imeli nobene pravne zaščite. Kar je bilo v stari Avstriji, je bilo bore malo, in to ne za Kranjsko ali Štajersko, temveč za Češko, Nižje Avstrijsko in Moravsko od l. 1775. Bilo je tudi neko varstveno pismo cesarice Marije Terezije od 30. avgusta 1776. Na to se pa ni nihče oziral. Tako je n. pr. neka določba češke finančne direkcije čebelarje oprostila davka, višji upravni svet pa je to določbo zavrgel l. 1904. Bil je tudi zakon o gnjilobi od 29. februarja 1880 in proti ponarejanju medu od 16. junija 1896. Toda kaj celotnega pa nismo imeli. Bog daj, da bi naši državni zastopniki kmalu sklenili poraben zakon za čebelarstvo.

Burna in ostra pa je bila debata o ustanovitvi posebne čebelarske revije za celo državo. Razburjenja ni povzročila le nesporazumnost, temveč tudi ta okoliščina, da so zašli nekateri govorniki — prav po nepotrebnem — na drugo in zelo koč-

ljivo polje, ki ne spada v čebelarstvo. Živimo v času in razmerah, ko je vedno polno eksplozivnih snovi v zraku. Zato je treba biti pri takih zborovanjih mirne krvi. Razburjenje je bilo krepak migljeje, da se na čebelarske sestanke ne iznaša politika, ne strankarstvo, sicer pride lepa organizacija lahko v veliko nevarnost. Brez strahu smem trditi, da naši čebelarji, ki so mirni in pohlevni ljudje, kot je naša čebelica, na svojih sestankih ne marajo in ne tipe takih prizorov. Naj bi se v prihodnje na čebelarskih sestankih govorilo, kot je bilo vedno do sedaj, le o čebelarstvu in kar spada v to naše lepo delo. Vse hvale vredno je bilo, da je g. predsednik taktno postopal in debato spravil v pravi tir, da se je vse gladko izvršilo.

Zaradi revije se mi zde vsega uvaževanja vredne besede starega veterana hrvatskih čebelarjev, g. M. Ljubića, ki je pripomnil, da so naši čebelarji v ogromni večini sami preprosti ljudje, kmetje, delavci, obrtniki. Teh se pač ne more siliti, da bi se naročali na revijo, katera bi bila gotovo precej draga. Revija bi morala biti znanstven list, ki zahteva precejšnjo izobrazbo.

Res imajo Čehi prav lepo revijo, ali mi se s Čehi ne moremo meriti. Pri preobilici čeških gimnazij je lahko dobiti tudi med češkimi čebelarji mnogo izobraženih čebelarjev, katere zanima znanstveno raziskavanje in učene razprave o čebelarstvu. Sicer pa ima Savez že svoj »Vestnik«, in ta naj od časa do časa poroča, kaj dela Savez v prid čebelarstvu.

Naposled se je sklenilo, da bo prihodnji kongres drugo leto v Sarajevu. Tamkajšnje čebelarsko društvo ima prav spretnega tajnika, ki zna društvo energično zastopati. Želeli je, da bi se spolnila obljuba g. Gjorgjevića in bi vlada zopet tamošnjemu društvu pričela izplačevati podporo, katera se je lansko leto iz neznanih vzrokov črtala.

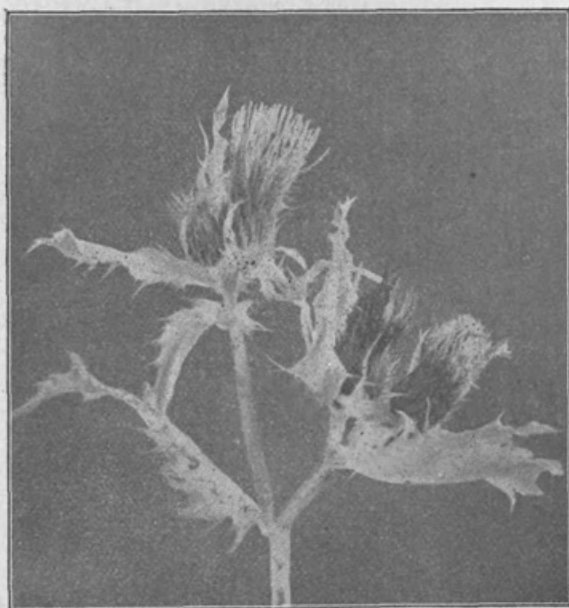
G. predsednik je z vznesenimi besedami zaključil lepo uspeli kongres in zahvalil vse, ki so kaj pripomogli, da se je tako impozantno izvršil.

Vodenik (*Cirsium oleraceum*).

A. Bukovec — Ljubljana.

Čebela ima tudi med rastlinami »sovražnike«, ki jih prav malo in premalo poznamo. Škoda, ki jo napravljajo posamezne škodljive rastline, je neznatna in je niti ne opazimo. Če se pa škodljivke razpasejo v toliki meri, da ima čebela na njih bogato bero, postane škoda očitna. Šele takrat začnemo ugibati, kaj bi utegnilo temu biti vzrok.

To velja o čemeriki, še v večji meri pa o vodeniku, ki mu napačno pravijo špehek, škrbinec, škrbinka (= *cirsium erithales*, *sonchus oleraceus*).

Vodenik (*Cirsium oleraceum*).

Vodenik je po svoje čebelam še bolj škodljiv nego čemerika. Ugaja mu globoka, vlažna zemlja, zato se kaj rad naseli po vlažnih travnikih in močvirnih jarkih. Razmnožuje se s semenom in s podzemeljskimi pritlikami. Pri nas ga je povsod donad 180 cm visoke rastline niso redke. Sli volj, menda največ pa na ljubljanskem barju. Tod ga je od sile! Raste bohotno — ka, ki jo prinaša »Slov. Čebelar«, prav dobro kaže njegov cvet.

Cvete od srede julija do pozne jeseni in nudi čelam mnogo beriva; med in obnožino. Čebele se vračajo s paše težke in vse naprašene. Obnožina je sivkastobele barve. Žival, ki bere na vodeniku, se od dne do dne bolj góli, naglo izgublja dlačice po životu in v kratkem času skoraj popolnoma počrni. Pri beri si čebele tudi obrusijo in razdrapajo krila tako, da ne morejo več leteti. Če hodiš v večernih urah po travnikih, koder raste vodenik, najdeš po cvetju mnogo izdelanih čebel, ki ne morejo nikamor več in pomrejo na cvetju.

Letos je vodenik strahovito gospodari. Sredi julija so bili panji nenavadno živahni, kakor že več let ne, sredi avgusta sem pa postavil v ajdovo pašo neverjetno oslABLJENE plemenjake. Skozi najboljše panje so se videla žrela. Niti zadaj niti spodaj niso bili zasedeni, vso delavno žival je pobral vodenik.

Škoda, ki jo napravlja vodenik, seveda ni vsako leto enaka. Čim več solnčnih dni, tem več je bere in po tej se ravna tudi škoda. Izguba na čebelah je pa mnogo večja nego izpodreja, zato propadajo panji prav naglo.

Za čebelarja je važno, da ve, zakaj se čebele pri beri na vodeniku navadno naglo izdelajo. Cvet te rastline je namreč tako ustvarjen, da je v skupni košarici združenih mnogo majhnih cvetkov. Skoro vsak tak droben cvetec ima dolg prašnik, ki štrli iz razmeroma globoke čašice. Medniki leže tedaj globoko na dnu čašic in čebela se mora zelo truditi, da z jezičkom doseže med (nektar). Zaradi se v šop prašnikov tako, da je skoraj videti ni. Med gosto nastavljenimi prašniki (glej sliko!) in po resastih čašicah se pomika s težavo od cvetka do cvetka, se postavlja na glavo, da more seči z jezičkom do medu. Zaradi neprestanega prerivanja med prašniki in nad kosmatimi čašicami si odrgne kaj kmalu dlačice z života ter si polagoma krila

razdrapa. Slednjč obsedi na cvetu, ker se ne more več dvigniti v zrak. Tako je delo vodenika!

Te vrstice sem napisal s prav grenkimi občutki, ki jih pozna samo tisti, ki čebelarji na Ljubljanskem barju ali pa v njegovi bližini. Tukaj je boj za čebelarski ob-

stanek v resnici velik in če nas niso podrle neprestane slabe letine in rastlinski ter drugi škodljivci, dokazuje, da smo v resnici potomci starih čebelarskih korenin. V tem boju nas pa čudežno podpira najboljša in najplemenitejša čebela sveta — naša nadvse rodovitna, marljiva in odporna sivka.

Kako ravnam, da ohranim satovje pred veščami.

Jos. Kosi — Celje.

Na poziv v št. 7. »Slovenskega Čebelarja«, naj mi bo dovoljeno v kratkem objaviti, kako ravnam, da mi ni treba satovja niti žveplati niti na drug način shranjevati, da ga obvarujem pred veščami.

V jeseni, ko odvezam zadnji med iz medišča, da ga iztočim, in torej v to svrhu medišče izpraznim, ter satove položim na stojalo, odmaknem takoj matično mrežo toliko nazaj, da nastane med njo in sprednjo steno za en ali dva prsta široka vrzel. Nato prestavim čebele iz plodišča v izpraznjeno medišče. Iz medišča odvzete in iztočene satove pa nastavim zvečer v plodišče. Čebele iztočeno satovje takoj zasedejo, obližejo ter znosijo ostanke v medišče, kjer ostanejo čez zimo. Pri prestavljanju čebel iz plodišča v medišče se tudi pričam o zalogi medu za zimo, da jo po potrebi izpopolnim.

Čebele zasedajo do pozne jeseni prazno satovje v plodišču, je torej pred veščami varno. Ko nastane mrzlo, se gnezdo skrči v medišču. Vešč tedaj ni več. Da je čebelam bolj toplo, pokrijem sedaj rešetko z lepenko ali ruberoidom, če pa to ni mogoče, pa potisnem tako lepenko nad prazno satje v plodišču. Pri tem se mora paziti, da spredaj ostane med lepenko in sprednjo steno potrebna odprtina. Čebele prezimijo v medišču bolje nego v plodišču. Spomladi, ko so se očistile in se je toliko ugrelo, da se panj lahko oznaži, se

lepenka odstrani, snaženje pa se lahko izvrši temeljito, ker se ta čas spodnje satovje lahko odstrani iz panja. Razvoj čebel se izvrši popolnoma normalno od zgoraj navzdol. Kmalu začnejo sate v plodišču zasedati in čistiti in prej ko so večje nastopile, je to delo že izvršeno.

Če pa je katera družina preslaba, se mora pa itak združiti.

Ko se glavna paša bliža, to je v sredi ali drugi polovici maja in so čebele že zasedle satove v plodišču do dna, tedaj prestavim pet do šest satov z mlado zalego in matico vred iz medišča v plodišče. Dva do tri sate s pokrito zalego pustim v medišču. Ker pri tem prevešavanju pridejo iz plodišča v medišče že osnaženi in zasedeni sati, čebele ostanejo tem raje na njih.

Če pri vzimovanju v medišču ni dovolj praznega satovja, da bi napolnil vsa plodišča, lahko denem v vsako plodišče samo nekaj satov, kolikor jih je pač na razpolago. Dobro je, da prestavimo gnezdo v medišče nekaj pred koncem jesenske paše. Na ta način pride zimska zaloga medu precej visoko nad žrelo in torej ni tako izpostavljena roparskim napadom, kadar se jesenska paša neha.

Pripomnim pa, da se s takim čebelarjenjem da ohraniti satovje pač v panjih z mrzlo stavbo in enakimi okviri v medišču in plodišču, kakor je to A. Ž. panj, ne pa tudi v panjih s toplo stavbo.

A. Ž. panj.

(Odgovor g. J. Kovačiču.)

Fran Vadnal — Dobova.

Mnenja sem, da je v naših razmerah praktičneje čebelariti v čebelnjakih, kajti ono razstavljanje po vrtu, dasi to delajo umni Amerikanci, se mi ne zdi primerno. Če imamo torej družine v čebelnjaku, pa hočemo uspešno čebelariti, imejmo enotno mero ter skušajmo panj narediti bolj preprost, a ne mu pridajati še vse polno novih delcev. Vsakojake luknjice, žrela ter posebno rešetk, vse to ne bo donášalo nikomur več medu, nego ga donáša navadni A. Ž.-panj. Ušesa satnikom? Več mizarškega dela in čebelarju napote! Slab mizar, ki ne zna zabiti primernege žreblja, ne da bi mu počila letvica. Čemu gumb na gornji deščici? Ob slabi paši čebele zgoraj ne zadelavajo, če pa to store, potem bi bila prava umetnost potegniti takšen satnik iz panja. Ko izvlečem en satnik, se dado za njim vsi ostali malo nagniti. S tem se rešijo zgoraj in spodaj zadelavine, ker pa teče spodnja letvica samo po enem

robu, reže zadelavino in se mu čebele lahko izogibajo. In donos! Preustrojen Gerstungovec Vam ni dal veliko medu. (7. junija 10 kg, 21. junija 6 kg.) Moj A. Ž.-panj pa, ki sem ga prevesil 26. aprila, mi je dal 27. maja 9 polnih, 7. junija 9 srednjepolnih in 30. junija 9 polnih satnikov, od kojih sem mu dva pustil za slučaj, da izostane ajdova paša. Dal mi je torej skupaj približno 45 kg. Dodal sem mu še en sat kostonjevega medu, ajdov pa, če ga bo kaj ostane še meni. Tako stoje štirje drugi panji, iz ostalih dvajsetih pa sem točil po dvakrat. Če pa bi bile družine spomlad vse enako močne, bi si bil vzel tovariša čebelarja in bi z njim vse panje naenkrat prevesila. Uspeh bi bil letos ogromen. Da bo to mogoče, mi bo pa pomogla matična valilnica, kakršno sem izložil na letošnji jubilejni razstavi. Torej A. Ž.-panj ne potrebuje bistvenega preustroja, temveč je skrbeti edinole za močne družine v njem.

Odbiranje matic.

Fran Vadnal — Dobova.

Bodisi v malem, srednjem ali velikem čebelarstvu je treba skrbeti za plemensko odbiranje matic. Kakor je matica žarišče posamezne čebelne družine, tako se vse čebelarenje v posameznih čebelnjakih suče okrog odbiranja matic. Če skrbimo pri umni živinoreji za odbiranje in odgajanje zdrave, plemenske živine, velja isto tudi za umno čebelarstvo. Na žalost pa malo-kdo smotreno postopa v tem oziru. Mnogo, mnogo, rekel bi polovico je posiličebelarjev. Še celo starosti matic si ne beležijo kaj še, da bi si skušali čebelno pleme izboljšati. Zato čujemo prepogosto tožbo, da čebele ne »ratajo«. Novi časi, nove za-

hteve. Če so naši predniki čebelarili samo na slepo srečo, ni treba, da ravnamo tako tudi mi, ki imamo priliko, da se strokovno naobrazimo. Ni še umen čebelar, ki si omisli moderne panje, tudi ne dovršen, dasi s precejšnjim uspehom čebelarji na med in tudi vosek. Ko si namnoži čebelne družine, utegne naenkrat nastati kriza. Pri čebelarstvu z nekaj več čebelnimi družinami moramo brezpogojno odbirati in odgajati matic. Vsaj za eno tretjino, če ne polovico družin moramo imeti vsako leto opljenih mladih matic. Kakor sodim po sebi, si večina umnih čebelarjev tudi želi take ureditve. Ali kako? Kdo naj jim da točna

in praktična navodila? Taka navodila nam daje župnik Klein v »Moderne Königinnen-zucht«. Ker pa je pri tem najvažnejša v a - l i l n i c a in delo v zvezi z njo, jo hočem tovarišem čebelarjem prikazati preurejeno za A. Ž.-mero. Obiskovalci razstave so si

jo gotovo ogledali, pa jim bo tudi lažje tol-maćiti si vse iz sledečih opisov.

Opomba uredništva. V prihodnji šte-vilki sledi s slikami pojasnen opis Kleinove va-lilnice.

Peter Dajnko.

Iv. Jurančič.

Med slavne može na polju čebelarstva iz preteklega stoletja moramo všteti brez-dvomno tudi Petra Dajnka. Rojen je bil 23. aprila 1787 v Črešnjevcih št. 66 blizu Radgone kot zakonski sin Filipa Dajnko in Marije roj. Korošec. Latinske šole je iz-vršil v Mariboru, bogoslovje pa v Gradcu ter je bil kot tretjeletnik posvečen v maš-nika pri Sv. Andražu v Lavantinski dolini 18. septembra 1813. Po dovršenih bogo-slovnih študijah je prišel 5. nov. 1814 kot kaplan v Eggersdorf, kjer je služil le nekaj nad dva meseca, kajti že 20. januarja 1815 so ga prestavili k Sv. Petru pri Radgoni, odtod pa 9. februarja 1816 v Radgono. Dne 20. oktobra 1827 je postal provizor pri Sv. Petru, aprila 1828 pa se je vrnil zopet v Radgono. Dne 12. avgusta 1831 ga je de-želni komtur Evgen grof Haugwitz prezen-tiral za Velikonedeljsko župnijo, katero je kot dekan in šolski ogleda prevzel dne 24. septembra 1831. Dne 2. decembra 1833 ga je knezoškofijstvo sekovsko imenovalo za duhovnega svetovalca.

Proslavljen z zlatim križcem s krono za zasluge in naslovom častnega kanonika lavantinske škofije je umrl kot zlatomaš-nik v pokoju pri Veliki Nedelji 22. febru-erja 1873.¹

Toliko iz splošnega življenja Dajnko-vega. Iz njegovega čebelarskega življenja, kje in kako je čebelaril, o tem pa žalibog nimamo nobenih podatkov. Edina priča, da

je bil vnet, razumen in za tiste čase jako izobražen čebelar, je njegova knjiga: »Č e - l a r s t v o«, ki jo je spisal kot kaplan v Radgoni l. 1831. (po kroniki, a v knjigi je letnica 1830). Knjiga obsega 210 strani teksta in XXIV. strani kazala v 12° ter na koncu tabele s slikami, katerih pa pri tem izvodu, ki mi je prišel v roke, žal manjka. Vsebina je stilizirana v vprašanjih in od-govorih v šestih poglavjih. Snov je razde-ljena, oziroma urejena zelo praktično. Za kratkim uvodom se vrsti: biologija, anatomi-ja, čebelna stanovanja in najpotrebnejše orodje, čebelno stališče, ozir. čebelnjak, rojenje, vsa praktična opravila v teku leta, čebelni pridelki in njih koristna uporaba. Iz kratkega opisa anatomije je razvidno, da je bil Dajnko o organskem ustroju če-belnega telesa popolnoma poučen. Pravil-no omenja tudi spolno razmerje čebelnih bitij, kakor tudi funkcije drugih organov; le jalorodnost mu seveda še ni bila znana, ker se je razkrila šele pozneje okoli leta 1854.—1860.

Praktični del izdaja istotako jako iz-kušenege mojstra. Večina vsebine te knji-ge — seveda z ozirom na obravnavo pa-njev z nepremakljivim delom — ima še danes popolno veljavo. Kako popolnoma pravilne nazore je imel n. pr. o vzrokih grize: »če se predolgo ne nudi prilika za izlet, od omrazenja (prehlajenja), od nezdrave krme, pokvarjenega medu, od krm-ljenja z raznimi nadomestili«. Istotako o ropariji: »Roparji niso posebno pleme, ampak vsaka čebela more ropar postati; a težko jih je odvaditi, ko so se enkrat pri-

¹ Vsi podatki, kateri se niso dali posneti iz Dajnkove knjige, so iz župnijske kronike Sv. Petra pri Radgoni, za katere se tukaj zahvaljujem č. g. župniku Ant. Kocbeku.

vadile. Vzroki: neprevidno ravnanje pri opravljenih, zlasti pri krmljenju, zanemareni, pomanjkljivi panji, slabe in brezmatične družine.«

Kot buditelj in narodni pisatelj je Dajnko delal v prvem času, osobito v Radgoni, jako marljivo. Njegovo pisateljsko delovanje se je začelo l. 1816. ter je izdajal knjige do l. 1833. Med temi so:

1. Začetek vučenja Slavenskega po nedeljah. 1816. 4°. 32.
2. Evangelijomi na vse nedele ino svetke. 1817. 8°. 131.
3. Kniga pobožnosti. 1817. III. izd. 1824. 12°. 153.
4. Abecedna knjižica. 1824. 8°. 29.
5. Lehrbuch der Windischen Sprache. 1824. 8°. XVI. 344.
6. Kmet Izidor ... navyki dobrih staršev. 1824. 8°. 140.
7. Opravilo svete meše. 1824. 12°. 382. II. 1829. 12°. 308.
8. Svetega pisma zgodbe. 1824. 8°. II. 1826. 8°. 154.
9. Veliki katekizem. 1826. 8°. 200. II. 1833.
10. Listi ino evangelji na vse nedele. 1826. 8°. 248.
11. Sto cirkvenih ino drugih pesmi. 1826. 12°. 258.
12. Sto in petdeset posvetnih pesmi in dvesto Vgajnk. 1827. 8°. 227.
13. Molitbe za katoliške kršenike. 1829. 8°. 126.
14. Sveti križni pot. 1829. 12°. 140.
15. Božja služba keršanske mladosti. 1830. 12°. 140.
16. Čel ar st vo, ali celo novi, kratki, popun navuk čelne reje, to je edina prava ino gotova vodba, kak se najlažej ino najboljše dajo čele rediti na dosegenje največjega haska ino veselja, kniga za vse čelne prijatele vsakega stana, kero je iz najvednejših mnogoletnih čelarov ino po lastnih skušenostih spisal ino na svetlo dal Peter Dajnko, kaplan per mestni fari v Radgoni. Vu Gradci vu založbi knjižne predaje pri Damiani ino Sor-

ger. Ino na komisijon pri A. Waicingeri v Radgoni, s pismencami pokojnega Andraša Lajkama naslednikov vu Gradci. 1831. 12°. 210. XXIV.

17. Jezus, Marija, Jožef, molitvenik (okoli l. 1862.).

V Slomšekovih Drobtincah je objavil dva krajepisno-zgodovinska spisa:

1861, str. 251—256: »Ponovljenje cirkve na Holmu blizo Ormoža.«

1862, str. 192—198: »Štajarski Jeruzalem.«

V rokopisu so ostala še sledeča njegova dela:

1. Deutsch - Slovenisch - Lateinisches Wörterbuch«, ki je bil že l. 1832. od cenzure za tisk dovoljen.
2. Hodierni Vinidi in Styria ... 1836.
3. Mali vinogradnik ali rednik vinskih goric 1844.
4. Velika zbirka pesmi ino vganjk štajersko slovenskega naroda.

Kot dekan pri Veliki Nedelji je bil Dajnko zlasti delaven na zgodovinskem polju. L. 1846. je historično-topografično opisal Veliko Nedeljo in sosedne kraje; ta obširen, 215 strani obsegajoč rokopis (nemški) se nahaja pod št. 2553 v deželnem arhivu v Gradcu. V letih 1856 in naprej je za vse župnije velikonedeljske dekanije spisal obširne župnijske kronike.

Iz dosedaj navedenega je razvidno, da je Čop opravičeno pisal Šafariku: »Peter Dajnko ... eden izmed najbolj plodovitih in zaslužnih pisateljev med Slovenci na Štajerskem. Njegove literarne zasluge se morajo tem višje ceniti, ker je on — kakor Jarnik na Koroškem — s svojim domoljubnim stremljenjem in delovanjem precej osamljen.«

O njegovem književnem delovanju so še pisali: Šafarik, Geschichte der südsl. Literatur.

J. Marn, Jezičnik, XXIII. 19—25.

J. Macun, Književna zgodovina Slov. Štajerja 82—86, in še drugi.

Dajnko je bil torej našim slovstvenikom povsem dobro znan; kot čebelar je bil istotako znan v čebelarskih krogih.

vsaj med izobraženci, katerim velja njegova čebelarska knjiga kot dragocena zgodovinska redkost.

Večini čebelarjev pa je najbrž ostalo prikrito, da je bil Dajnko tudi v drugih strokah neumorno delaven in visoko čislán kot ljudski pisatelj. Mislim, dostojno in

pravično je torej, da se čebelarji ob 50 letnici njegove smrti hvaležno spominjamo vrlega moža, da njegov slaven spomin i v čebelarskih krogih otmemo pozabljenosti s tem, da mu s temi vrsticami v našem strokovnem glasilu postavimo skromen spomenik.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

V juliju je zaradi trajno južnega vremena pravi kostanj dobro medil in dal mnogo cvetnega prahu. Mnogi poročevalci trde, da se je tudi lipa odlikovala. V prvi polovici tega meseca je v nekaterih krajih medila jelka, in sicer precej izdatno. Pri Sv. Gregorju je dala 11. julija opazovalnemu panju 330 dkg donosa. Detelje in ostalo cvetje je bilo kljub suhemu vremenu lep vir dohodkov. — Kot posebnost so nam poročale tri postaje, da so letos čebele posebno pridno obletavale koruzo. Od Sv. Lovrenca na Pohorju nam piše g. Millenoth, da je 26. julija opazil posebno mnogo čebel na razcvetajoči se koruzi. Obnožino so gotovo brale. Misli pa, da so dobile tudi mnogo nektarja na njej, ker se je od tega dne teža panja pravilno večala. Pri preiskavi panjev je našel popolnoma svetel med, kakršnega do sedaj še ni opazil. — Vobče moramo reči, da je bila letošnja pomladanska in poletna paša izredno ugodna. Neredki so slučajji, da so dali panji po 20—30 kg medu. Govori se pa tudi o 40 do 60 kg. — Iz vzhodne Slovenije prihajajo zopet vesti, da se na mnogih krajih pojavlja

gniloba. Vodstva podružnic in potovalni učitelji! Napravite že enkrat konec temu, za vas nečastnemu, za čebelarstvo pa tako škodljivemu in nevarnemu pojavu!

V avgustu je suša naredila čebelarjem mnogo in občutne škode. Ajda se je počasi razvijala, ostala nizka in začela pozno cvesti. V Orehovi vasi je bila koncem meseca komaj 10 cm visoka. V drugih krajih je bilo nekoliko bolje. V sredi meseca je padlo nekaj dežja in temu je sledilo v zadnji tretjini meseca par lepih izletnih dni. Le škoda, da je prevladovala vedno mrzla burja in zelo zmanjšala donos z ajde. Splošno je mnenje, da so čebele v tej dobi toliko nabrале, kolikor bodo rabile za zimo. — Napačno so naredili čebelarji, ki so pustili, da so jim čebele v začetku tega meseca oslabele in revne prišle v ajdovo pašo. — Kakor vsako leto, je tudi letos tu in tam pri nepazljivih čebelarjih nastalo ropanje. V Forminu so se čebele tako klale, da je moral neki čebelar vse svoje čebele prepeljati v drug kraj. (Gl. str. 128 in 129.)

Čebelarska podružnica Cirkovce. Po preteku 15 let je imel dne 16. julija t. l. predavanje potovalni učitelj g. Jurančič. Akoravno je bilo slabo, deževno vreme, se je kljub temu zbralo precejšnje število naprednih čebelarjev in tudi g. predavatelj se ni strašil slabe poti ter nas ob določeni uri pozdravil. Predaval je o pomenu čebelarstva za prirodno gospo-

darstvo, kako pripravimo čebele, da dobro izkoristijo ajdovo pašo, ki je pri nas glavna. Poudarjal je krmljenje čebel pred pašo, obsodil pa one čebelarje, ki v svoji ozkosrčnosti ne uvidijo haska, ki jim ga donaša čebela, ako ji o pravem času in v zadostni meri priskočimo na pomoč. Povedal nam je veliko o rojih in rojenju, izgubi matice pri rojenju in pra-

Mesečni pregled za julij 1922.

Kraj (z morsko višino)	Označba opazovanega panja	Panj je na teži						v mesecu čistih dkg			največ pridobil dkg	dne	Toplina zraka			Dni je bilo						
		pridobil v			zgubil v			pri-dobil	pe-rabil	najvišja			najnižja	srednja	izletnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.				C°											
		mesečni tretjini dkg						v mesecu čistih dkg			C°			Dni je bilo								
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	515	120	40	70	95	45	465	—	145	5.	+35	+8	+21	31	6	—	—	3	28	15	
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	900	120	60	80	—	130	950	—	200	5.	+31	+8	+20	30	6	—	1	—	30	16	
Krtina pri Dobu (305 m)	A.-Ž.	465	25	—	65	360	245	—	—	130	4.	+32	+5	+18	31	6	—	1	5	25	17	
Moste pri Ljubljani (298 m)	?	695	120	10	20	310	245	250	—	205	4.	+33	+13	+22	31	10	—	—	7	24	29	
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	915	155	—	15	145	245	200	—	160	7.	+25	+13	+19	28	3	—	—	3	5	23	14
Javorje (700 m)	A.-Ž.	810	170	10	40	440	480	30	—	190	9.	+29	+3	+18	31	7	—	—	10	21	25	
Olševek pri Kamniku (450 m)	svoj panj	380	140	5	35	35	70	335	—	140	11.	—	—	—	26	3	—	—	7	10	15	28
Sv. Gregor p. Ortneku (736 m)	A.-Ž.	1190	430	460	—	156	130	1874	—	330	11.	+33	+7	+20	30	8	—	—	2	5	23	22
Novo mesto (189 m)	A.-Ž.	510	—	—	—	580	350	240	660	150	5.	+37	+7	+22	28	3	—	—	4	6	21	10
Rožni dol pri Semiču (376 m)	A.-Ž.	1390	100	20	410	210	90	500	—	240	5.	+36	+7	+22	29	4	—	—	2	6	23	13
Leskovec p. Krškem (200 m)	?	73	—	45	45	60	70	—	67	32	4.	+32	+17	+27	29	1	—	—	1	—	29	15
Struge p. Dobropoljah (416 m)	A.-Ž.	1400	485	30	—	330	190	1375	—	350	9	+30	+3	+17	31	6	—	—	3	7	21	22
Sv. Peter pri Mariboru (210 m)	svoj panj	160	700	600	97	—	—	1363	—	?	—	+31	+10	+22	31	2	—	—	1	1	29	3
Formin pri Moškanjcih (211 m)	stojec, nem nor. mera	40	—	—	10	170	150	—	290	—	—	+29	+10	+21	30	5	—	—	1	5	25	10
Sv. Lovrenc na Poh. (442 m)	Turinški	1240	810	860	—	160	170	2580	—	250	11.	+32	+8	+20	30	1	—	—	1	2	28	7
Ojstrica nad Dravogr. (981 m)	Amer.	900	330	350	200	450	430	530	—	270	26.	+25	+8	+16	31	8	—	—	3	16	12	27
Zg. Porčič v Slov. goricah	Strāuli	215	70	—	—	65	30	190	—	40	5.	—	—	—	27	4	—	—	4	12	12	18
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	svoj panj	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+29	+7	+18	31	7	—	—	—	13	18	16
Orehova vas p. Mariboru	Gerstung	645	50	15	45	195	75	645	—	150	4.	+33	+8	+22	30	7	—	—	8	11	12	15
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+32	+7	+20	31	7	—	—	—	16	15	26
Zg. Tuhinj (580 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	26	5	—	—	3	1	22	—
Cerknica pri Rakeku (460 m)	A.-Ž.	1740	840	340	200	380	120	2220	—	310	11.	+28	+7	+19	31	7	—	—	—	6	25	14

Mesečni pregled za avgust 1922.

Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	20	45	420	—	110	40	335	—	60	31.	+	32	+	6	+	19	31	7	—	2	8	21	16
Vič pri Ljubljani (298 m) . .	A.-Ž.	100	160	580	—	—	30	810	—	100	26.	+	33	+	6	+	18.4	30	8	—	1	4	26	16
Krtina pri Dobu (305 m) . .	A.-Ž.	—	25	425	155	60	10	225	—	100	31.	+	33	+	5	+	20	30	8	—	1	5	25	20
Moste pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	280	380	1115	30	170	40	1535	—	180	21.	+	32	+	11	+	22	31	9	—	4	6	21	29
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	—	185	750	195	55	—	435	—	120	26.	+	31	+	8	+	20	30	1	—	2	5	24	7
Javorje (700 m)	A.-Ž.	100	250	350	110	70	—	550	—	100	31.	+	30	+	6	+	18.5	30	8	—	3	10	18	24
Olsevek pri Kamniku (450 m)	svoj panj	187	45	245	30	64	10	373	—	80	30.	—	—	—	—	—	—	30	4	—	4	11	16	28
Sv. Gregor p. Ortneku (736 m)	A.-Ž.	750	590	60	110	40	100	1150	—	200	11.	+	33	+	7	+	18.6	31	6	—	3	7	21	23
Novo mesto (189 m)	A.-Ž.	230	130	365	210	250	100	165	—	90	6.	+	37	+	6	+	21.6	30	3	—	5	4	22	6
Rožni dol p. Semiču (376 m)	A.-Ž.	—	—	30	100	20	—	—	90	30	27.	+	36	+	6	+	18	28	3	—	1	5	25	10
Leskovec p. Krškem (200 m)	?	—	—	20	75	10	40	—	105	5	25.	+	32	—	12	+	24	29	1	—	3	2	29	4
Struge p. Dobropoljah (416 m)	A.-Ž.	205	45	5	50	90	90	25	—	65	5.	+	32	—	3	+	17	30	2	—	7	7	17	20
Sv. Peter p. Mariboru (210 m)	svoj panj	60	40	120	—	—	—	220	—	—	—	+	37	+	7	+	22	31	2	—	1	1	29	7
Formin p. Moškancih (211 m)	stojec, nem. nor. mera	—	40	520	95	50	15	400	—	130	28.	+	30	+	9	+	21	30	6	—	—	8	23	16
Sv. Lovrenc na Poh. (442 m)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ōjstrica nad Dravogr. (981 m)	Amer.	150	800	850	180	780	640	200	—	220	20.	+	26	+	7	+	16.5	31	4	—	1	15	15	28
Zg. Porčič v Slov. goricah . .	Turinski	55	45	50	20	10	35	85	—	15	30.	—	—	—	—	—	—	27	4	—	5	6	20	17
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	svoj panj	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+	30	+	7	+	17	31	7	—	1	10	20	19
Orehova vas p. Mariboru . .	Gerstung	135	—	205	15	185	60	80	—	55	31.	+	37	+	6	+	20	31	5	—	6	5	20	20
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+	35	+	5	+	18.5	31	5	—	—	15	16	26
Zg. Tuhinj (580 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	—	4	1	26	—
Cerknica pri Rakeku (460 m)	A.-Ž.	590	350	100	50	70	200	820	—	150	12.	+	31	+	9	+	18	31	6	—	—	10	21	16
Vrhnika	A.-Ž.	—	—	140	60	30	—	50	—	30	25	—	—	—	—	—	—	29	6	—	3	8	20	31

šitvi ter nam priporočal pregledavo izrojencev po preteku 14 dni, da se obvarujemo občutne škode, katera bi nastala v slučaju izgube matice. Razložil nam je tudi vzrok ropanja, katerega je po njegovem mnenju kriv vedno le čebelar sam zaradi svoje nepazljivosti in površnosti. — Vsled deževnega in vetrovnega vremena ni bilo mogoče pregledati niti enega panja, zato pa smo g. predavatelja obsuli z različnimi vprašanji, tičočih se le tukajšnjih krajevnih razmer, na katera nam je rade volje odgovoril in nam povedal še marsikaj zanimivega iz svoje dolgoletne prakse. — Hvala g. potovalnemu učitelju za obširno in poučno predavanje in požrtvovalnost. Želimo pa, da še večkrat poseti našo podružnico. — Po predavanju je imela tukajšnja čebelarstva podružnica svoje zborovanje, na katerem se je soglasno sprejela sledeča resolucija: Čebelarstva podružnica Cirkovce prosi Slov. čebelarstvo društvo v Ljubljani, da se v našem skupnem glasilu ne ozira samo na A. Ž.-panj, ampak odpre svoj list obravnavam vseh panjev, deloma tudi obratovanju s koši.

Čebelarstva podružnica za konjiški okraj je imela dne 23. julija svoje poučno zborovanje. Zbralo se nas je lepo število izkušenih in neizkušenih čebelarjev, tudi čebelaric, v šoli v Čadramu, kjer nam je naš priljubljeni čebelarstva učitelj g. Jurančič podal nebroj praktičnih naukov in nasvetov o umni čebelarstvu. V uvodu je omenjal našo bogato čebelarstvo žetev v tem letu. Veliko medu, a tudi veliko novih čebelarjev. Zato je bilo zelo umestno, da nam je razložil osnovne potrebe vsakega čebelarja-začetnika. Govoril nam je o čebelnjaku, panjih, matici, krmljenju čebel med letom, o satovju, njih žveplanju in shranjevanju. Vsak čebelar mora imeti vedno v

zalogi potreben med za krmljenje; zakaj, kdor krmi čebele s sladkorjem, tisti ni čebelar. K sklepu nas je še bodril za letošnjo čebelarstvo razstavo. Na svidenje drugo leto v Zrečah! »Zum, zum!«

Podružnica Breznica na Gorenjskem. Dne 23. julija je priredila naša podružnica vrtno veselico v zabavo članov in prijateljev čebelarstva — in kakor je pri takih prilikah navada, — v veselje podružničnega blagajnika, kateri je imel do tedaj tudi v podružnični blagajni veliko sušo. Ker se je točila medica, nudili imenitni štruklji in druge medene sladkosti, je zavladalo pod našim ponosnim Stolum kmalu živahno razpoloženje. Bila ni običajna, ampak čebelarstva veselica. Smoter je bil dosežen. Udeležniki so se pri nas dobro počutili, odbor je pa tudi popolnoma zadovoljen. Novo družbeno točilo se že pridno vrti, g. blagajniku je pa še »nekaj« ostalo. Pri tej priliki bodi izrečena iskrena zahvala gosp. poljedelskemu ministru, kateri je z njemu lastno točnostjo podelil potrebne dozvole, s čemur je znatno pripomogel k gmotnemu uspehu veselice. — F. Kunaver, t. č. načelnik.

Čebelarstva podružnica za Trbovlje in okolico je zborovala dne 21. maja 1922 v hrastniški šoli. Navzočih je bilo okoli 30 članov. Predaval je znani strokovnjak g. Ivan Jurančič o čebelarstvu na med, o prevešanju in o nadomestitvi stare matice. Svoja izvajanja je predavatelj podpiral z razkazovanjem v Lebarjevem čebelnjaku in z risanjem. Poslušalci so bili hvaležni za zanimivo predavanje in izrazili željo, da bi jim predavatelj v kratkem prinesel zopet nekaj zlatih naukov. Predsednik g. Lebar se je v imenu podružnice zahvalil g. Jurančiču za dobre nasvete ter ga naprosil, da pride kmalu zopet v Trbovlje.

Na državni kmetijski šoli na Grmu (Novo mesto) se prične novo šolsko leto v pričetku novembra t. l. Šola ima dva oddelka. Celoletna šola je namenjena predvsem za učence iz nevinorodnih krajev. Letna šola traja od 1. novembra t. l. do 31. oktobra prih. leta z enomesečnimi počitnicami v avgustu. Zimska šola traja dve zimi po pet mesecev. Učenci

imajo na zavodu vso potrebno preskrbo, to je stanovanje, hrano in snaženje perila. Preskrbovalnina, ki se plačuje polletno naprej, znaša 200 Din mesečno. V slučaju rastoče dražnje se pa lahko zviša. V plačilo se sprejemajo tudi živila po dnevnih cenah. Šolnino 10 Din mesečno plačujejo samo učenci, ki niso iz Slovenije. Oddati je tudi nekaj mest proti

plačilu polovične preskrbnine in keja prostih (brezplačnih) mest, to pa le revnejšim kmetiskim sinovom, ki se izkažejo z uradno potrjenim ubožnim spričevalom in ki se zavežejo, da ostanejo po končanem šolanju na domačem posestvu. Šola ima sploh v prvi vrsti namen, da vzgaja dobre kmetijske gospodarje in zato imajo kmetiski sinovi, bodoči gospodarji, pred vsemi drugimi prosilci prednost.

Pogoj za sprejemanje je starost najmanj 16 let, neoporekljivost, telesno in duševno zdravje in z dobrim uspehom dovršena ljudska šola. Prošnje za sprejem je pisati lastnoročno na celo polo, kolekovati s kolekom 4 Din, in priložiti en kolek za rešitev. Prošnje je vložiti najpozneje do 20. s e p t e m b r a t. l. pri ravnateljstvu državne kmetijske šole na Grmu, pošta Novo mesto. Prošnji je treba priložiti: 1. krstni list, 2. domovnico, 3. odpustnico, odnosno zadnje šolsko izpričevalo, 5. izpričevalo nravnosti, 6. izjavo staršev ozir. varuha, s katero se ti zavežejo plačevati stroške šolarja, 7. obvezna izjava starišev ali varuha, ki prosijo za prosto ali polprosto mesto, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domačem posestvu, v nasprotnem slučaju pa da povrnejo zavodu prejete zneske podpor iz javnih sredstev. Absolventi kmetijskih šol uživajo ugodnost po čl. 8 zakona o ustrojstvu vojske, to je skrajšano vojaško službovanje po 14 mesecev (dijaški rok), pod pogojem, da ostanejo pozneje na lastnem domu. Blizja pojasnila v vseh zadevah daje ravnateljstvo.

Slaba matica. Ni je za čebelarja hujše šibe božje, nego je plemenjak, ki se nikamor ne gane. Imel sem letos enega, pri katerem sem bil vedno slabe volje, če sem ga pogledal. Koncem aprila je šele zasedel plodišče z osmimi Gerstungovimi satii, medtem ko so jih njegovi sosodje obsedali že dvanajst. Pridejal sem mu koncem aprila en popolnoma izdelan in po enem tednu še en sat. Dalje nisva prišla. Na medišče niti misliti ni bilo. Matica je bila lanska, in sicer sem napravil roj brez posebne vzgoje matice. Videl sem jo, ko se je izlegla. Ni bilo veliko razločka med delavko in to matico. Po oploditvi se je precej potegnila, toda bila je zelo tanka. Lani je še za silo zalegala in ker sem imel malo plemenjakov, sem jo pustil. Družina je na približno 8 kg medu zelo dobro prezimila. Letos sem vedno upal, da se plemenjak popravi. Stisnil sem ga na šest satov, ga toplo odel, špekulativno pital. Vse zastonj! Vedno enaka zalega. Ko sem drugič točil, mi je dal skoraj največ medu, ker je imel vedno malo zalege. Na dveh satih komaj po 1 dm² in še to raztrešeno. Nikoli pa še nisem videl v kakem panju toliko obnožine. Začetkom junija je bilo

pa tudi mojega čakanja konec. Nekega jutra, ko sem prej posebno slabo spal, sem panj odločno odprl in uničil matico. Čez tri dni pa mi pošlje Sv. Ambrož mali tuj roj z mlado matico. Takoj porežem že začete matičnjake pri »nesrečnem« plemenjaku in mu prisipljem ta mali roj. Tovariši! Če nočete nepotrebnih skrbi in jeze — proč s slabimi maticami!
V. S., Jarenina.

Redek slučaj. V 7. št. let. Slov. Čebelarja« na str. 108 pod naslovom »Še en redek slučaj« pripoveduje g. Janko Lubenski, da mu je primarširal od nekod en roj v panj. Mani se je pa to letos zgodilo v štirih slučajih. Bilo je meseca junija. Med dopoldanskim odmorom v šoli stopim malo k čebelnjaku. V svoje začudenje zagledam na končnicah treh praznih Gerstungovcev močan roj, ki je prišel od drugod. Čebelice si počasi zberejo srednji panj. Bilo je čez par dni. Popoldne okoli petih priletijo zopet en roj od nekod. Sili v panj, katerega si je zbral prejšnji pritepuh, a ta se brani. Novi prišlec je bil prisiljen vgnездiti se v sosednji panj. Naslednji dan pribrenči zopet od nekod en roj, ki se pridruži roju prejšnjega dneva. — Bilo je na Vidovo. Po kosilu malo zadremlem. Mati me pokličejo, da roji moj močan Gerstungovec. »Naj gre kamor hoče,« se oglasim. A kmalu se skesam. stečem pred čebelnjak, in glej! Tudi ta domači roj si je izbral zopet sam svoj novi dom, vsedel se je zopet v Gerstungovca, ki stoji poleg prej omenjenih dveh. Ta poslednji je do te grozne suše posebno izvrstno delal. — Pred tremi leti sem bil okraden. Vzeta sta mi bila dva kranjiča. Ali se je morebiti sv. Ambrož spomnil na svojega častilca? — Pozdravljen s čebelarskim pozdravom g. urednik in Janko Lubenski. — Jože Šentjoški.

Kako se čebelice ljubijo med seboj, sem opazoval letošnje poletje na nekem dogodku, ki bi ga ne verjel, ako bi ga ne videl z lastnimi očmi. Med svojimi 24 A. Ž.-panji sem imel slabiča, ki ni mogel nikamor. V njegovi bližini je bil pa prevešenec silno razvit. Polno plodišče in medišče, pa še zunaj pred žrelom jih je viselo za velik roj. To je trpelo več dni. Dne 6. julija proti mraku je žena zalivala cvečice pri čebelnjaku. Kar zasliši neko šumenje in ko se ozre proti čebelnjaku, vidi, kako se giblje grozd čebel na izletalnici prej omenjenega orjaka. Hitro me pokliče k čebelnjaku. Ko priskočim, vidim v svoje največje začudenje, kako hite čebele od močnega panja v slabiča v gosti procesiji. Slabič jih je ljubeznivo sprejel, tuje čebele po panjevih končnicah so se ognile in ostale popolnoma mirne. Danes sta oba panja enako močna. — Janez Udovč, Regerča vas.

† **Jožef Štampfl iz Pragerskega**, znan čebelar in mnogoletni član našega društva, je umrl v Ameriki dne 18. julija t. l. Pred dvema letoma se je izselil v Ameriko in še nedavno smo brali v »Čebelarju«, kako je začel čebelariti v novi domovini. Ali nesrečna usoda mu ni bila mila. Komaj se je nekoliko vživel v nove razmere in komaj je položil temelj za novo čebelarstvo, pa je moral zapustiti ljubljeno družino in čez vse drage mu čebele. Blag mu spomin in lahka mu tuja gruda!

Ljudovik Arnhart, upokojen ravnatelj meščanske šole na Dunaju, je bil dne 12. julija t. l. promoviran doktorjem filozofije. Omenjeni nas v toliko zanima, ker je — sicer sin nemških staršev — rojen v Jugoslaviji, v Vršacu, in je pred 40 leti služil na Spod. Štajerskem kot učitelj. Tukaj je bil med odličnimi Slovenci jako priljubljen ter ima ondi še sedaj več prijateljev. Pozneje se je preselil na Dunaj in je od tedaj posvetil vse življenje, v kolikor so mu stanovske dolžnosti dopuščale, študijam čebelnege naravoslovja. S svojo neumornostjo se je povzpел tako visoko, da velja že desetletja kot eden prvih čebelarskih naravoslovcev srednje Evrope. Našim čebelarjem, ki so bili na dunajskih tečajih, je dr. Arnhart znan kot izvrsten predavatelj in tudi kot ljubezniv družabnik. Danes je star že nad 60 let in vedno še najde v učenju prijetno zabavo. Kdor ga pozna, gotovo mu z menoj želi: še na mnoga leta! — Jurančič.

Obrambno sredstvo proti čebelnemu piku. Kdor se čebelnege pika boji ali ima opraviti s posebno razdraženimi čebelami, naj si obraz in roke zmoči z dobrim domačim vinskim ali sadnim octom (kisom, jesihom) in čebele ga ne bodo pikale. To je boljše sredstvo, nego rokavice in kapa, ker nas pri delu prav nič ne ovira. Čez kake pol ure, ko se octov duh izhlapi, naj se namakanje ponovi. — Jurančič.

Listnica tajništva. Vse podružnice prosimo, naj skličejo v decembru občne zборе in poberejo članarino, katero naj pošljejo najkasneje do 1. januarja po položnici društvu obenem z imenikom članov. To je potrebno radi rednega izdajanja lista in višine naloga. Če podružnice ne bodo ustregle naši prošnji, se bo prva številka zopet zakasnila. List se bo poslal samo tistim članom, ki nam bodo pravočasno poslali članarino. Naročnikom bomo v zadnji številki priložili položnico. Potrebne tiskovine (imenike članov, položnice)

Kdor je posebno občutljiv napram čebelnemu piku ali če so čebele koga v kakem izrednem slučaju hudo opikale, naj sok od pol limone iztisne v kozarec vode ter izpije. Vse neprijetnosti, oziroma posledice pika izginejo. Tudi pičeno mesto je dobro z limonovim sokom pomočiti. Žganje istotako blažilno učinkuje proti bolečinam in oteklinam od čebelnege pika. Pred nedavnim časom je neka ženska ogrebala roj, sicer nekoliko nerodno, ker — stresla si ga je na glavo. Pikov je dobila na stotine, kar posejano je bilo samih žel po obrazu in po vratu, tako da je bila nevarnost resna. Kolikor se je dalo, so ji skušali žela odstraniti in dejali so jo malodane nezavestno v posteljo. Naročil sem mrzle obkladke in opikane dele parkrat z žganjem zmočiti. Pri bližno v eni uri je bila najhujša nevarnost minula, tudi oteklina se ni pojavila čezmerno. »Spretna čebelarica« pa je že proti večeru zapustila postelj in kratek nasmeh je bil v odgovor, ko so jo vprašali, če bo drugi dan zopeč šla roje ogrebat. — Jurančič.

Vsem gg. razstavljalcem, ki so bili povodom jubilejne čebelarske razstave odlikovani (glej seznam na str. 117), javljamo, da prejmejo diplome in denarne premije po pošti takoj, ko bodo diplome gotove. Morebiti se zadeva zavleče še kak mesec. Do tje pa prosimo potrpljenja.

Da ne bo nepotrebnih reklamacij, in pritožb, javljamo, da izidejo ostale številke tekočega letnika »Slov. Čebelarja« v skupnem zvezku sredi decembra t. l. Gg. sotrudnike prosimo, da vpošljejo svoje prispevke najkasneje do srede novembra.

Cenj. člane opozarjamo na to, da so se poštne pristojbine zvišale za 100%, kar naj izvolijo upoštevati pri event. prošnjah za odgovore.

dobe podružnice pravočasno, vendar prosimo, da jih natančno izpolnijo, osobito glede naslovov in statistike. Obenem s tiskovinami bomo poslali podružnicam tudi po nekoliko društvenih znakov. Prosimo, da jih ob priliki občnega zbora razpečajo med člane. Natančnejše navodilo o tej zadevi sledi v okrožnici.

Listnica uprave. Vsem novim naročnikom pošljemo vse prejšnje številke vedno skupno s prvo prihodnjo številko »Čebelarja«, kar naj blagovolijo vsi vzeti na znanje.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani,
Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

P r e d m e t	Cena	
	Din	p
A.-ž. panj na 10 okvirov najnovejšega sestava: kompletan z vsemi pritiklinami (s pripravo za prevažanje 10 Din več)	225	—
Baloni s primernim pitalnikom za pitanje iz medišča	22	—
Deska za pritrjevanje satnic	7	—
Garnitura za vdolavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	22	—
Kadilniki I. vrste	44	—
Isti II. "	38	—
Kapa, čebelarska, za odpirati	46	—
" " s tkanino	40	—
" " brez tkanine	35	—
Kolesce za vtiranje žice	15	—
Zaklopna kozica za odlaganje obljudenih satnikov	24	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od 3 do 15 Din	—	—
Ista z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	5	—
Žična mreža za okenca (pocinkana) à m ²	48	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	15	—
Odvijač za vijake	3	—
Past za trote	14	—
Pitalnik za A.-ž. panj	10	—
Posode za med, pločevinaste à 5 kg z ročajem	30	—
Iste " " " " à 18 kg	75	—
Posoda za žvepljanje satja (ognjavarna)	18	—
Posoda za čiščenje medu z dvojnimi sitom	180	—
Ravnalec (priprava za uravnavanje satnikov v A.-ž. panju)	10	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z medeno vodo	8	—
Rešetka matična prir ezana za A.-ž. panj pr. m ²	150	—
Rokavice, čebelarske	36	—
Satnice 39 × 23 cm komad	5	—
Sipalnik lesen za A.-ž. panje na 9 in 10 satnikov	22	—
Sito za čiščenje medu, leseno	20	—
Isto pločevinasto	35	—
Solčni topilnik	120	—
Spone za rokave I. vrste par	5	—
Iste II. " " par	4	—
Strgulja za snaženje A.-ž. panjev	12	—
Švetilka za zalivanje z voskom	35	—
Šablona jeklena in zabijač (priprava za pritrjevanje kvačic)	15	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Točilo za med, pločevinasto za 3 okvire 27 × 41 cm, okoli	1200	—
Topilniki za voščine	180	—
Ujemalnik lesen za roje	120	—
Vilice za odkrivanje satja	30	—
"Vulkan" samokadilnik (ognjavaren)	180	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski enostranski Din 4'—, dvostranski	5	—
b) leseni (Trinkov sestav)	2	—
Žica za pritrjevanje satnic, zavitek	10	—
Kovinska garnitura za A.-ž. panj:		
a) 6 palic 40 × 8 mm (nepocinkano železo)	7	—
b) 2 nosilca za matično rešetko	5	—
c) 2 tečaja za vratca à Din 1'50	3	—
d) 4 tečaji za bradi à Din —'75	3	—
e) mreža za okenca po m ²	48	—
f) 4 zapahi za okenca p. Strgar à Din 1'—	4	—
g) 2 zaporici za zaklopnico à Din —'25	—	50
h) kvačice iz železne žice, kilogram	16	—
i) 1 kljukica za vratca, večja	—	75
j) kos matične rešetke 33 × 25	15	—

Gospodarska zveza **v Ljubljani**

**prodaja specerijsko
in kolonijalno blago, umetna
gnojila in krmila, sir, surovo maslo in
kondenzirano mleko ter preskrbuje vsako-
vrstne poljedelske in sadjarske stroje.**

**Velika zaloga
pristnih domačih
vin po zmernih
cenah.**